

Dilia

Páči sa ti tá kvetinka, čo som ti daroval,
mami? Zalievaj ju, až keď bude zem sypká.
Potrebuje veľa, veľa svetla. Polož ju vedľa
sošky Panny Márie. Pod tú žiarovku večného
svetla. Vymenil som obyčajnú žiarovku
za UV lampičku. Je to pekné, že? Panna
Mária v mystickom modrastom svetle.

Zprávy 2012 – **zima**

PŘEKLADATELSKÁ DÍLNA

POLÁRNÍ ZÁŘE NAD PRAHOU!

Jedinečná divadelní noc v Praze. Prezentace překladatelské dílny
DILIA – Skandinávské jazyky. Scénického čtení se účastní i shooting star
současného finského dramatu Saara Turunen.

V režii Petra Haška představuje **agentura DILIA, Divadlo Letí a Národní galerie v Praze**
čtyři nejnovější hry z Dánska, Finska, Švédska a Norska.

9. prosince 2012 v 18:00 hodin v prostorách
Národní galerie v Praze – Veletržního paláce (Dukelských hrdinů 47, Praha 7)

Rezervace vstupenek: produkce@divadlo-leti.cz

Podpořili: Správní rada DILIA, Divadlo Letí,
hl. m. Praha a Národní galerie v Praze

Obsah

Kontakty	2
Informujeme	3
Rozhovor	7
Divadelní oddělení premiéry a užití děl, výhodné provozování her, nabízíme	11
Hudební oddělení premiéry a užití děl, nabízíme	40
Literární oddělení premiéry a užití děl, nabízíme	42
Mediální oddělení premiéry a užití děl	46
Rejstřík	48

**divadelní,
literární,
audiovizuální agentura**
občanské sdružení

Krátkého 1,
190 03 Praha 9 – Vysočany

Ředitel
Doc. JUDr. Jiří Srstka

Sekretariát ředitele
Eva Kraupnerová
tel.: 283 893 603
fax: 283 893 599

Ústředna:
tel.: 283 891 587
Záznamník (24 hodin denně):
tel.: 283 893 603
Linka pro volání z mobilu:
tel.: 606 614 658

Divadelní oddělení

vedoucí oddělení
Zdeněk Harváněk
tel. a fax: 266 199 876

zástupce vedoucího oddělení
Věra Zárubová
tel.: 266 199 830
fax: 283 890 597

referenti pro tuzemsko
tel.: 266 199 826

referenti pro zahraničí
tel.: 266 199 833

agentáž
Marie Špalová
tel.: 266 199 861
Helena Eliášová
tel.: 266 199 823
Jan Jiřík
tel.: 266 199 837

půjčování a prodej textů
Pavla Kačorová
tel.: 266 199 829

Mediální oddělení

vedoucí oddělení
Jiřina Koudeláková
tel.: 266 199 816

Literární oddělení
vedoucí oddělení
Michaela Celárková
tel. a fax: 283 890 598

Hudební oddělení

vedoucí oddělení
Zdeněk Harváněk
tel. a fax.: 266 199 876

referenti
Jan Rychta Dis.
Ondřej Šárek
tel.: 283 893 709

Kolektivní správa autorských práv

ředitel kolektivní správy
Mgr. Jan Barták
tel.: 266 199 862
fax: 283 890 666

Ekonomické oddělení

hlavní ekonom
Anna Tichá
tel.: 266 199 818

vedoucí honorářové účtárny
Václava Kaplanová
tel.: 266 199 867

Právní oddělení

Mgr. Viktor Košťat
tel.: 266 199 865
Mgr. Klára Parkanová
tel.: 266 199 847

dědictví a úschova děl
Zuzana Hůlková
tel.: 266 199 834

*Podrobné členění jednotlivých oddělení včetně
seznamu zaměstnanců a jejich kompetencí
naleznete na www.dilia.cz*

*E-mailové adresy zaměstnanců DILIA
jsou ve formátu **prijmeni@dilia.cz**
Na webové stránce **www.dilia.cz**
naleznete kromě kontaktních údajů popisy
činnosti jednotlivých oddělení, novinky,
informace pro autory i uživatele, formuláře
ke stažení, synopse her a mnoho dalších
důležitých údajů.*

INFORMUJEME

Vyhlášen 21. ročník dramatické soutěže o Cenu Alfréda Radoka

CENY ALFRÉDA RADOKA

Nadační fond Cenu Alfréda Radoka vyhlašuje již po jednadvacáté anonymní dramatickou soutěž o Cenu Alfréda Radoka 2012. Soutěže se může zúčastnit kterýkoli autor píšící česky nebo slovensky s původní divadelní hrou, která dosud nebyla uvedena ani zveřejněna a nebude uvedena či zveřejněna do vyhlášení výsledků soutěže v březnu 2013.

Podmínky soutěže spolu s přihláškou jsou k dispozici na webových stránkách www.cenyalfredaradoka.cz.

Pozor: uzávěrka soutěže je již 30. 11. 2012.

Jména deseti finalistů soutěže budou oznámena v únoru 2013 a zveřejněna na www.cenyalfredaradoka.cz.

Cílem dramatické soutěže je od počátku její existence napomáhat vzniku nových divadelních textů. Finálové hry v letošním roce získají možnost prezentace a různých forem realizace. Již po osmé se jedním z partnerů soutěže stává Český rozhlas 3 – Vltava, jenž si z účastnických textů vybírá zajímavé tituly k inscenování a vysílání.

Partneři dramatické soutěže: Aura-Pont s.r.o., C&COM Advertising, Český rozhlas 3 – Vltava, Česká televize, Nadace Český literární fond, Nadační fond Kolowrátek, Divadlo v Dlouhé, časopis Svět a divadlo.

MŠ

Cena Konstantina Trepleva 2013

Divadlo Husa na provázku vyhlašuje druhý ročník soutěže původních dramatických textů.

Soutěž je anonymní a text zasláný do soutěže nesmí být do výsledků soutěže nikde publikován, inscenován ani jinak prezentován. Text nemůže být dramatizací. Zasláné exempláře textů nebudou vráceny.

Divadlo přijímá hry v českém nebo slovenském jazyce. Soutěže se mohou účastnit i zahraniční autoři splňující podmínky soutěže.

Texty – bez uvedení jména autora – je možné zasílat do 31. 12. 2012 na adresu Divadlo Husa na provázku, Zelný trh 9, 602 00 Brno. Obálka musí obsahovat 1 tištěnou a 1 elektronickou verzi textu na CD, dále musí být vložena zalepená obálka se jménem autora a kontaktními údaji (adresa, telefon, e-mail).

Nejlépši hry uvede divadlo ve formátu scénické náčrtu.

Uzávěrka soutěže o Cenu Konstantina Trepleva je 31. 12. 2012

JJ

Rezidence Centra současné dramatiky

Divadlo LETÍ v rámci svého projektu Centrum současné dramatiky vypisuje dvě rezidenční místa pro české dramatiky. Základním principem programu je poskytnout rezidentům zázemí, aby mohli po nějaký čas, ideálně pak po jednu sezónu, v úzké spolupráci s divadlem a konkrétním inscenáčním týmem vyvíjet text. Výsledkem rezidenčního programu je inscenování hry v partnerských divadlech, a to nejen v České republice, ale i v zahraničí. **Uzávěrka přihlášek je 31.12. 2012.**

Rezidenční program 2012/13 je vypsan pro následující divadla a projekty:

1) **Současná politická hra pro mezinárodní projekt Divadla Letí EurOpus Premiéra v roce 2014 v produkci Divadla Letí.**

Divadlo Letí a jeho partneři z Rakouska, Švédska a Rumunska budou v rámci mezinárodní laboratoře vyvíjet nové hry evropských dramatiků, které budou reflektovat společenskou situaci v Evropské unii, zejména z hlediska krize institucionální i osobní reprezentace. Jako symbol a hlavní téma byl zvolen Evropský parlament.

2) **Původní kabaret nebo současná hra pro mládež**

(koprodukce Divadla Letí a Slovákého divadla v Uherském Hradišti) Premiéra v roce 2014 ve Slovákém divadle.

Jedná se o projekt pro Malou scénu Slovákého divadla, kde se každoročně uskutečňuje minimálně jedna komorní inscenace tzv. „na dotek“, kde je v klasické podobě stolová úprava hlediště (kapacita je kolem 90 míst), ale prostor Malé scény je možné využít variabilně. Divácké zaměření je na středoškolskou mládež a částečně i klasické večerní publikum (předplatitelé mají zvýhodněné vstupné). Pro rok 2014 by ve společné rezidenci Divadla Letí a Slovákého divadla měl vzniknout původní kabaret nebo případně komorní hra pro mládež.

Více informací a přihláška na

<http://www.divadlo-leti.cz/csd/static/rezidence>

MŠ

Pět her Petera Handkeho již brzy v češtině

Transteatral plánuje vydat do konce roku výběr Handkeho her s názvem **Peter Handke: Pět her**. Publikace představí průřez Handkeho divadelní tvorbou, která je v češtině (až na některé *Mluvené hry* z 60.

let) doposud takřka neznámá. Peter Handke (1942) patří ke světově uznávaným rakouským autorům a jeho dílo opakovaně vyvolávalo kontroverze a skandály při mnoha příležitostech. Bohužel vzhledem k nedostatečné recepci je české divadlo jeho inovativními dramatickými texty a provokativní koncepcí divadla prakticky nedotčené. Svazek pěti her Petera Handkeho s odborným teatrologickým úvodem specialistky na německojazyčnou dramaturgii druhé poloviny 20. století, Zuzany Augustové, by tak měl zaplnit tuto mezeru a zevrubněji seznámit českého čtenáře s tímto významným dramatikem a představit mu různé podoby jeho divadelní poetiky.

Výbor přinese texty, tematicky i žánrově reprezentativní pro jednotlivé varianty Handkeho poetiky dramatu: od kritiky kapitalismu ve hře *Die Unvernünftigen sterben aus* (*Nerozumní vymřou*, překlad B. Schnelle), přes dramatickou autobiografickou báseň *Über die Dörfer* (*Přes vesnice*, překlad: Z. Augustová) a novodobý dramatický mýtus *Das Spiel vom Fragen oder Die Reise zum sonoren Land* (*Hra o ptaní aneb Cesta do Sonorní země*, překlad: Z. Augustová), až po koláž vyprávění, „litanii“ a písní na téma „kuchyní“ *Warum eine Küche?* (*Proč Kuchyně?*, překlad: Z. Augustová) a epizující scénář *Spuren der Verirrten* (*Stopy zbloudilých*, překlad: B. Schnelle), vyprávěný postavou „diváka“.

Peter Handke byl v roce 2009 oceněn mezinárodní literární Cenou Franze Kafky, kterou již od roku 2009 uděluje Společnost Franze Kafky v Praze. V roce 2012 získal za svou hru *Immer noch Sturm* prestižní cenu Mülheimer Dramatikerpreis udělovanou nejlepšimu současnému německojazyčnému textu v rámci divadelní přehlídky Mülheimer Theatertage.

Překlady Zuzany Augustové (tj. Handkeho hry: Hra o ptaní aneb Cesta do Sonorní země, Proč kuchyně?, Přes vesnice) budou elektronicky k dispozici v DILIA v lednu 2013.

Synopse zmíněných her naleznete v tomto vydání Zpráv DILIA.

HE

V rámci přehlídky současné mezinárodní dramatiky *In altre parole* proběhl v Římě první ročník překladatelské rezidence

Cílem přehlídky současné mezinárodní dramatiky *In altre parole* (*Jinými slovy*) je seznámit italské publikum s jiným psaním pro divadlo a s jinými tématy, než které jsou v Itálii tradičně známy, a přesvědčit diváky o tom, že v zemích, s nimiž nejsou žádné nebo jen minimální vztahy, existují dobré hry a talentovaní umělci.

V rámci sedmého ročníku přehlídky současné mezinárodní dramatiky *In altre parole*, která se konala od 8. do 22. října 2012 v Římě, se ve spolupráci festivalu s knihovnou Casa delle Traduzioni a s Institutem umění – Divadelním ústavem konala poprvé rezidence dvou českých překladatelek **Alice Flemrové** a **Terezy Siegllové** v Římě. Během rezidence se překladatelky setkaly s italskými dramatiky Giovannim Clementim a Sergiem Pierattinim, jejichž hry *L'ebreo* (*Žid*) a *Il ritorno* (*Návrat*) začaly překládat do češtiny.

V rámci přehlídky se každoročně koná celá řada setkání a diskusí. Překladatelky se tak 12. října účastnily kulatého stolu na téma divadelního překladu, v rámci něhož umělecký ředitel festivalu *In altre parole* Pino Tierno diskutoval spolu s jednotlivými překladateli her tohoto ročníku o specifikách a úskalích překladu divadelních textů.

Taktéž v rámci přehlídky se 19. října konalo setkání věnované tématu italského divadla v České republice a českého divadla v Itálii, které moderovala prof. Aleksandra Jovičević. Spolu s italským dramatikem Giovannim Clementim a s oběma překladatelkami mluvila nejen o hrách, které budou přeloženy do češtiny, ale i o současné italské a české dramatice a o jejich uvádění v divadle v obou zemích. Zvláštní pozornost v rámci české dramatiky byla věnována zejména tvorbě Alice Nellis a její hře *Záplavy* (*Alluvioni*), která

byla za přispění Institutu umění – Divadelního ústavu přeložena do italštiny a byla uvedena v rámci přehlídky. Jednoduché, ale efektní scénické čtení v režii Emanuely Pistoneové, které získalo na účinnosti i tím, že herci mluvili regionální italštinou, se u publika setkalo s úspěchem. Synopse her *L'ebreo* (*Žid*) a *Il ritorno* (*Návrat*), které se začaly na římské rezidenci překládat, naleznete v tomto vydání Zpráv DILIA.

HE

Vladimír Mikeš laureátem Státní ceny za překladatelské dílo

Ve středu 24. října byly v Národním divadle uděleny ceny Ministerstva kultury. Státní cenu za celoživotní překladatelské dílo obdržel romanista Vladimír Mikeš, který překládá jak z klasické, tak moderní španělské, francouzské a italské literatury, zejména z poezie, eseistiky a dramatické tvorby – z více než sta svazků jmenujme např. díla Moliera, Cervantese, Racina, Lorky, Paze, Calvina, Cocteaua, Préverta, Ionesca či Danta. Gratulujeme!

Lúzri Gabriely Alexové 16.000 textem DILIA

Databáze původních českých a slovenských her a překladů ze všech jazykových oblastí agentury DILIA překročila číslo šestnáct tisíc. Veškeré informace o hrách, které nabízíme, najdete na našich webových stránkách: <http://www.dilia.cz/synopse-her>.

Šestnáctitisícím textem agentury DILIA se stala hra mladé slovenské autorky Gabriely Alexové *Lúzri*. Hra byla oceněna v soutěži *Dráma 2011*. Synopsi hry *Lúzri* naleznete v těchto Zprávách. JJ

Cena Josefa Jungmanna

Ve čtvrtek **4. října 2012** proběhlo v Goethe institutu v Praze slavnostní vyhlášení **21. ročníku Ceny Josefa Jungmanna** za nejlepší překlad uplynulého roku a dalších tvůrčích ocenění významných překladatelů ských počinů, kterou pořádá Obec překladatelů. **Letos poprvé se agentura DILIA stala jedním ze sponzorů cen.**

Cena Josefa Jungmanna byla letos udělena **Josefu Rauvolfovi** za překlad amerického románu **Vize Codyho** autora Jacka Kerouaca (nakl. Argo).

Dvě hlavní tvůrčí prémie porota udělila **Alici Flemrové** za překlad italského románu **Hmatatelný čas** od Giorgia Vasty (Odeon) a **Vladimíru Piskořovi** za překlad finského románu **Zahradník pana Darwina** od Kristiny Carlsonové (Mladá fronta).

Tři tvůrčí prémie byly uděleny **Barboře Gregorové** za překlad polského románu **Prcek** autora Miroslawa Nahacz (Dybbuk), **Jitce Jílkové** za překlad románu **Zimní putování** Elfriede Jelinek z němčiny (Mladá fronta) a **Tomáši Dimterovi** za překlad německého románu **Jak voják opravuje gramofon** autora Saši Stanišiče (Labyrint). **Prémii Tomáše Hrácha** pro mladé překladatele porota udělila **Evě Dobrovolné** za překlad německého románu Axolotl road-kill od Helene Hegemannové (Odeon).

Do síně slávy byl uveden **Martin Hilský** u příležitosti souborného vydání Shakespearova díla v jeho překladech (Academia).

Všem oceněným gratulujeme!

Literární grant DILIA

V letošním roce agentura DILIA poprvé vyhlásila Literární grant DILIA, který byl určen pro podporu knižního vydání dosud nepublikovaného a umělecky ojedinělého/přínosného slovesného díla českého autora.

V letošním prvním ročníku, který měl uzávěrku přihlášek do konce května 2012, se o grant přihlásilo celkem devět nakladatelství. Do užšího výběru se dostaly celkem tři projekty, a to nakladatelství **Argo** s titulem *Mondschein* Ondřeje Štindla, nakladatelství **Jota** a *Deník 1938-1945* autorky Helgy Hoškové-Weissové a nakladatelství **Torst** s esejí Emanuela Frynty.

Na konci září Správní rada DILIA rozhodla o vítězi literárního grantu DILIA pro rok 2012, kterým se stalo nakladatelství TORST. Agentura **DILIA tak podpoří souborné vydání esejů Emanuela Frynty částkou 80.000- Kč.**

Gratulujeme!

MC

ROZHOVOR

Alžběta Štollová

Dramatik je ve Finsku někdo, o koho se lidé intenzivně zajímají

Rozhovor vedla Helena Eliášová

Překladatelka z finského jazyka Alžběta Štollová v současné době studuje na Helsinské univerzitě. Soustavně se zabývá finským současným dramatem a ve spolupráci s DILIA jeho propagaci na českém území. Kromě jiného přeložila hru Broken Heart Story shooting star finského dramatu Saary Turunen, která získala v roce 2011 cenu Lea, jež je udělena nejlepšímu dramatickému textu ve Finsku. V rámci Překladatelské dílny DILIA 2012 zaměřené na současné skandinávské drama přeložila pod vedením Vladimíra Piskoře další významné dílo Saary Turunen, drama Králíček (Puputyttö).

V letošním roce jste se zúčastnila Překladatelské dílny DILIA zaměřené na současné skandinávské drama. Byla pro Vás účast na dílně dobrou zkušeností? Myslíte, že podobné dílny a workshopy mají smysl?

Dílina pro mě byla výborná zkušenost. Jsem ten typ překladatele a vlastně i čtenáře, který myšlenky a interpretaci rád sdílí. Pokud se mohu navíc i přiučit něco od zkušených kolegů a slyšet, s čím zápasí ti, kteří překládají z jiných jazyků, je to cenná zkušenost. Mám to štěstí, že můžu srovnávat s podobnou dílnou, které jsem se zúčastnila už dvakrát v Helsinkách. Smysl překladatelské dílny bezpochyby mají, podobným způsobem by se mohlo také více pracovat např. na jazykových katedrách jednotlivých univerzit a divadelních školách.

V prosinci proběhne formou scénického čtení prezentace výsledků Překladatelské dílny DILIA 2012. Příprav scénického čtení se mohou překladatelé účastnit. Domníváte se, že je přítomnost překladatele na zkouškách pro herce, režiséra i samotného překladatele přínosná?

Překlad divadelní hry je velmi náročný na představivost. Jak překlad, tak inscenace vycházejí z textu a interpretují ho. Pro mě osobně by byla spolupráce nebo jenom nahlížení do toho, jak představení podle mého překladu vzniká, velmi obohacující. Záleží ovšem na režisérovi, jestli takovou možnost chce/nabídne. Domnívám se, že překladatel může pomoci např. hercům, aby se „zabydleli“ v prostředí, které může původně cizí jazyk originálu a „jiná“ kultura nabízet – mám na mysli např. finské reálie, jména nebo i drobnosti jako jsou postřehy z obyčejného života, nakupování, hudba, trávení volného času, oblékání atd.

V rámci Překladatelské dílny DILIA 2012 jste přeložila hru Saary Turunen *Králíček*. Čím si myslíte, že by mohla zaujmout české režiséry a dramaturgy?

Myslím si, že nejpřitažlivější na *Králíčkovi* je, že se jedná literárně i dramaturgicky o zajímavý a velmi kompaktní text, který nabízí silné obrazy. Hra přímo navazuje na tradici antického dramatu a na filmovou poetiku snímků typu *Pretty Woman*. Hlavní hrdinka je svým způsobem rozporuplná a naivní mladá žena, nevyzpytatelná, zklamaná a připravená k dalším hrám, prohrám i výhrám... Text dává velký prostor hlavní ženské postavce a režijnímu pojetí. Ve hře je působivě ztvárněno mimo jiné také to, jak hluboce člověka formují zážitky a zkušenosti z dětství.

Jak jste již zmínila, účastnila jste se i finské překladatelské dílny. O jakou dílnu se v helsinském případě jednalo?

Jednalo se o seminář překladu dramatických textů. Pořádá se vždy jednou za dva roky v Helsinkách a na jeho organizaci se podílí FILI-Finnish Literature Exchange, organizace podporující finskou literaturu a její překlady z-do finštiny, a TINFO-Finské divadelní infocentrum. Semináře vede od jejich počátků v roce 2000 překladatel z němčiny a švédštiny, Jukka-Pekka Pajunen, kterému velmi záleží na tom, aby se dílny účastnili překladatelé pokud možno z co nejrozumnějších zemí. Dílna trvá týden a probíhá ve finštině; přes den je náplní setkání především rozbor dvou současných finských dram, které si účastníci předem nastudují a části textů přeloží. Ukázky, ve kterých jedna postava „mluví“ hebrejsky, druhá německy, třetí španělsky, čtvrtá česky, vyprovokují k diskuzi všechny... Do semináře obvykle zavítají také spisovatelé. V letech, kdy jsem se měla možnost semináře zúčastnit, to byli Juha Jokela, Emilia Pöyhönen, Leea Klemola, Heini Junkkaala. Bylo na nich vidět, že na setkání se svými nastávajícími překladateli přišli

skutečně rádi. Náplní téměř každého večera pak bývá návštěva divadelního představení. Je to vždy velmi nabitý týden...

Lze finskou současnou dramatikou nějak obecně popsat např. ve srovnání s dramatikou českou? Daly by se postihnout témata, kterými se zabývá současné finské drama?

Hlavní rozdíl, který podle mě sálá z české a finské společnosti obecně, je daný historicky. Poslední velmi trpkou zkušeností pro Finy byla válka, pro nás komunismus. Ve Finsku se zdá být druhá světová válka, hlavně zimní a pokračovací válka, skutečně nedávno, protože ji nic silnějšího nepřekrylo. Téměř každá rodina má válečné veterány nebo aspoň jejich vzpomínky v paměti. A právě v rámci rodiny, v intimním prostoru vztahů, se odehrává většina finských divadelních her. Válečná generace vyznávající vlastenectví, tvrdou práci a solidárnost se střetává s individualitou mladých, kteří mají mnohem blíž k technologické společnosti než k té nedávné, agrární. Řekla bych, že se často opakují témata hledání vlastní identity, rozpoznávání lidské hodnoty, narušené komunikace, míjení se a střetávání, neschopnosti slyšet, poslouchat...

Jak pracují nejčastěji finští autoři: vypisují divadla rezidence pro autory, píší dramatici do šuplíku nebo je ve Finsku častý model, kdy je dramatik i režisérem svých her?

Nemyslím si, že by finští autoři pracovali výrazně jinak než jejich kolegové jinde ve světě. Často jsou na omezenou dobu spjati s jednou divadelní scénou, kde najdou zázemí a prostor pro realizaci. Všímám si ale toho, že určití tvůrci jsou jak dramatiky, tak herci a režiséry (Leea Klemola, Mika Myllyaho), přičemž velmi důsledně tyto divadelní profese oddělují. Jiní pak jednotlivé divadelní obory záměrně mísí a vytvářejí

typická autorská představení (Kristian Smeds, Otso Kautto), pro jiné je důležité, že si své hry sami také režírují (Katja Krohn, Juha Jokela, Saara Turunen). Jako další skupinu vnímám spisovatele, kteří se věnují také tvorbě pro divadlo (Veijo Meri, Hannu Mäkelä, Rosa Liksom nebo u nás hojně překládaný beletrista Kari Hotakainen). Vztah románu k divadelní hře mi připadá zajímavý, jednak jsou ve Finsku časté divadelní adaptace románů, ale například román Sofi Oksanen *Očista (Puhdistus)*, který do češtiny přeložil Jan Petr Velkoborský, vznikl nejprve jako divadelní hra (2007). Pro Sofi Oksanen to byl dramatický debut, hru uvedla tzv. malá scéna finského Národního divadla, Willensauna. Inscenaci režíroval Mika Myllyaho, dramatik, divadelní herec a režisér. Teprve poté vyšel stejnojmenný román (2008).

Jak vypadá podpora a péče o současné finské drama ve Finsku? Jaké instituce a jak se o současné finské drama zajímají?

Současné finské drama začalo být více vidět s příchodem nového tisíciletí. Ne náhodou, ale důsledkem toho, že divadelní školy se v 80. letech 20. století rozhodly věnovat speciální péči oboru dramaturgie. Dnes dramaturgové sledují, co na divadelních školách vzniká, ředitelé festivalů se zajímají o práci dramatiků a o to, co mají na repertoáru různé scény nebo divadelní formace. Důležitou roli hraje TINFO (Finské divadelní infocentrum), instituce, která propojuje profesionální divadelní umělce, producenty, manažery festivalů, sbírá statistické údaje spojené s uvedenými představeními, propaguje finské divadlo v zahraničí, zprostředkovává stáže, informuje o programech na podporu mobility umělců, udílí překladatelské granty, eviduje domácí i zahraniční festivaly a rezidenční programy. I v divadelním světě Finsko úzce spolupracuje především se Švédskem a Pobaltím.

Jak se finská divadla staví k současnému finskému dramatu? Vyhledávají současné drama či hlavně klasická dramata?

Finská divadla cíleně vyhledávají především současné domácí drama. Přeložené hry, jak klasické, tak současné, se na jevišti objevují mnohem méně. O finské klasice nemůžeme mluvit ve stejném slova smyslu jako např. v jižní či střední Evropě. Mezi finské klasiky patří ti první, kteří se dramatu věnovali, např. Aleksis Kivi, Hella Wuolijoki, Maria Jotuni, Aino Kallas a které já sama chápu jako moderní spisovatele, od nichž je jenom krůček ke generaci autorů současných.

Dá se tedy říci, že finští diváci současné finské drama v divadlech vyhledávají?

Ve Finsku se současné domácí drama těší velké oblibě, řekla bych, že u většiny divácké obce. Finové, pokud se už jednou o divadlo zajímají, jsou velmi zvědaví, s čím novým jejich oblíbený dramatik přijde. Stejným způsobem se zajímají i o domácí beletristy. Autor je tu někdo, o kom si čtou v časopisech, přijdou na besedu s ním nebo na přednášku do knihovny. Ve Finsku není neobvyklé, že se tatáž hra inscenuje současně na více scénách. Roli samozřejmě hraje i to, že jsou mezi městy velké vzdálenosti. O divadlo mají obecně zájem hlavně lidé žijící ve městech. Ale na venkově, kde Finové tráví léto, jsou velmi oblíbená představení místních amatérských spolků.

Divadelní ústav připravuje k vydání antologii severského dramatu. Jaké hry se v publikaci objeví?

V antologii současného severského dramatu se můžeme těšit na pět her: norské drama *Chet tu nezahraje*, jehož autorem je Lars Saabye Christensen, dánský *Pinnocchiův popel* od Jokuma Rohdeho, švédskou hru *Zatracený Dalarňani* od Marie Blomové, *Finského koně* od Sirkku Peltoly a *Farářova černého psa*, jehož autorkou je Islandanka Audur Ava Ólafsdóttir.

Mohla byste na závěr krátce představit hru *Finský kůň* autorky Sirkku Peltoly, kterou pro antologii překládáte?

Finský kůň je prvním dílem volné trilogie od jedné z nejplodnějších a nejocenenějších současných finských dramatiček. Tragikomedie přibližuje rozvedený pár s širší rodinou, pro jejíž členy je stejně těžké se dohodnout jako dodržovat předpisy EU. Otázkou zůstává, co ještě zbývá z finského venkova 21. století.

Alžběta Štollová (1981)

pochází z Prahy. Po čtyřměsíčním studijním pobytu v Rovaniemi se začala zajímat o finskou kulturu. Vystudovala finštinu na Masarykově univerzitě v Brně. V letech 2007 – 2008 pracovala jako redaktorka v Literárních novinách. Do sborníku k 90. výročí nezávislosti Finska *Suomi a my* (ed. ŠVEC, M. – SNOPEK, L., Aegyptus os.: Moravská Třebová 2007) přispěla textem o finských filmech uvedených v české distribuci. Pro Studio Marta brněnské JAMU přeložila v roce 2005 hru *Kokkola* autorky Leey Klemoly, která zde měla stejného roku premiéru. V letech 2008 a 2010 se účastnila finské překladatelské dílny *Näytelmäkäntäjien työpaja* pod vedením významného finského překladatele Jukky-Pekky Pajunena. Alžběta Štollová je momentálně dvorní překladatelkou finské dramatičky Saary Turunen, přeložila: *Broken Heart Story* a *Králíček* (překlad vznikl v rámci Překladatelské dílny DILIA 2012). V současné době žije ve Finsku, překládá drama i prózu, studuje na Helsinské univerzitě a chodí do sauny.

Synopse her Saary Turunen **Broken Heart Story** a **Králíček** naleznete v tomto vydání Zpráv DILIA.

DIVADELNÍ ODDĚLENÍ

Vzhledem k obrovskému množství děl a autorů, které DILIA zastupuje, jsme se rozhodli v této rubrice nadále uvádět jen české či světové premiéry nebo jinak významná uvedení (např. nových překladů či úprav). Tučně jsou označeni právě ti autoři, které zastupujeme. Záznamy o premiérách jsou krácené, neuvádíme v nich kompletní autorský tým.

Premiéry a užití děl

8.9.2012

Městské divadlo Brno – Činohra
Lucius Annaeus Seneca

Faidra

Překlad: **Eva Stehlíková**
Úprava: **Hana Burešová**
a **Štěpán Otčenášek**

Faidra - foto Viktor Skála

14.9.2012

Divadlo Tramtarie Olomouc
Charlotte Brontëová – Matěj T.
Růžička

Jana Eyrová

První provedení

Překlad: **Jarmila Fastrová**

Jana Eyrová - foto archiv divadla

18.9.2012

Geisslers Hofcomoedianten o. s.
Praha (Ábičko – scéna Divadla ABC
Praha)
Carlo Gozzi

**Láska ke třem
pomerančům**

Překlad: **Kateřina Bohadlová**

Láska ke třem pomerančům - foto archiv divadla

21.9.2012

Moravské divadlo Olomouc –
Opera a opereta
Karel Svoboda – Jiří Štaidl – Eduard
Krečmar – **Zdeněk Podskalský** –
Zdeněk Podskalský ml.

Noc na Karlštejně

Premiéry – divadelní oddělení 11

23.9.2012

BURANTEATR o.s. Brno
(Multikulturák Stadec)
Adam Mickiewicz – Czesław
Milosz – Jan Šotkovský – Zetel

Dziady

První provedení

Překlad: **František Halas**,

Dziady - foto archiv divadla

23.9.2012

Divadla Kladno s.r.o. – Městské
divadlo Kladno (Divadlo Lampion)

David Mamet

Listopad

Překlad: **Ester Žantovská**

Listopad - foto archiv divadla

25.9.2012

Divadlo LETÍ Praha
(Studio Švandova divadla)

Viliam Klimáček

KILL HILL

První provedení

Scénická skica v rámci projektu 8@8.
Hra vznikla v rámci
mezinárodního projektu
„Generační ikony“ Divadla
LETÍ, slovenského GUnaGU
a rakouského Wiener
Wortstaetten.

Kill Hill - foto František Vlček

Výhodné provozování her

Zaplacené zálohy

Divadelní oddělení upozorňuje na možnost výhodného provozování her zahraničních autorů, kde již byla zaplacená záloha a dílo lze tedy do vypršení smlouvy provozovat pouze za příslušná procenta honorářů zahraničních autorů (k nim je samozřejmě nutno připočítat procenta pro překladatele, příp. úpravu). Seznam je řazen chronologicky, novinky jsou vyznačeny tučně. Pro amatéry všechny francouzské hry za sníženou zálohu 200,- EUR netto na 8% z brutto tržeb, italské a španělské hry za zúčtovatelnou zálohu 300 – 400,- EUR netto na 8% z brutto tržby.

Synopse zde uvedených her naleznete na internetové stránce www.dilia.cz/synopse.

Jméno autora – název hry	% z hrubých tržeb (zaplaceno do)
Martin McDonagh - Osířelý západ	za 6,5% netto (31. 12. 12)
Michael Cooney - Habaďúra	za 6,5% brutto (31. 12. 12)
Christopher Hampton - Nebezpečné vztahy	za 8% netto (16. 1. 13)
Arthur Miller - Stvoření světa a jiné obchody	za 7% netto (17. 3. 13)
Tennessee Williams - Tramvaj do stanice Touha	za 6% netto (1. 9. 2013)
všichni belgičtí autoři (de Ghelderode, Barbard atd.)	vždy za 8% netto
John Godber, Jane Thorntonová - Barmanky	za 6% netto (28. 2. 2015, profesionální divadla)
Michael Cooney - Habaďúra	za 6,5% brutto (31. 12. 12)

Pro usnadnění orientace v synopsích námi zastupovaných her připojujeme ke každé z nich grafické značky, které přiblíží charakter hry, žánr, obsazení atd.

trhák – hry, které doporučujeme zvláštní pozornosti, jsou totiž buď horkými novinkami nebo již zaznamenaly velké úspěchy na světových scénách.

komedie – hry, které je možno zařadit do žánru komedie.

hry se zpěvy, muzikály – hry jednak hudebně dramatického žánru, nebo ty, které alespoň částečně obsahují zpěvy či tance.

hry dostupné v elektronické podobě – hry, které máme k dispozici v elektronické podobě, a můžeme Vám je proto obratem poslat e-mailem.

komorní hry – hry s malým obsazením, maximálně do čtyř postav.

hry vhodné pro amatéry – hry vhodné pro profesionální soubory, ale zároveň dostupné i pro amatérská divadla.

hry vhodné pro děti a mládež, pohádky – hry vhodné jednak pro dětské diváky, ale také pro mladé inscenátory, studentská, dětská divadla apod.

loutkové hry – hry čistě loutkové, nebo i takové, ve kterých spolu s loutkami vystupují i živí herci.

Nabízíme

České hry

Lúzri

Gabriela Alexová

Obsazení: 3 muži, 2 ženy

V rodinném dramatu *Lúzri* matku otec a synové netýrají fyzicky, bože chraň, to ne. Týrají ji psychicky, rafinovaně, v případě otce už desítky let. On má stále bílé rukavičky, nechce se nikoho a ničeho dotýkat, zatímco ona má rakovinu a přeje si zemřít. Nechce být troska, nechce, aby jí vypadaly vlasy, nechce se zachránit jen proto, aby mohla živořit. V rodině, kde vedle sošky panenky Marie roste v květináči marihuana a matka ji, aniž by věděla o jakou rostlinu jde, zalévá, protože je to dar od syna, dochází ke katarzi – ošetřovatelka Zoja je nemanželská dcera otce rodiny, bratr se vyspal se sestrou a rakovina by byla pro matku milosrdnější finále, než toto. Hra v závěru získává sílu antického dramatu, napsaného současným, živým jazykem. Vznikla tak hra o rozpadu tohoto divného světa, který pomocně nazýváme krizí.

Viliam Klimáček – předseda poroty Dráma 2011

Hra získala 1. místo v soutěži Dráma 2011 a Cenu RTVS.

Text ve slovenštině v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Nočný popcorn

Gabriela Alexová

Obsazení: 1 muž, 4 ženy

Na Vánoce se k ženě nastěhuje exmanžel. Byt je stále ještě v jejich společném vlastnictví. Oba z bytu odmítají odejít, čekají na příchod dětí, které uvízly kvůli sněhové kalamitě na chatě s prarodiči. Prázdný panelákový byt se stává nebezpečným místem, němým svědkem jejich destruktivního vztahu. Napětí v bytě narůstá, v divokých slovních přestřelkách se vyplavuje zlost, křivdy, zranění i špinavá pravda o jejich vztahu. Muž týrá ženu tak rafinovaně jako kdysi. Vyžaduje vzpomínkový sex, obuje si ženiny červené boty a tancuje v nich po bytě, vezme jí mobil, klíče od bytu, žárlí na jejího milence i na ženin hlas, se kterým si povídá se svými vidinami. Ženu navštěvují tři archetypální postavy – La Loba, Kostra a Baubo. Právě ony jí dodávají sílu přejít z území oběti na druhou stranu a zaútočit.

Hra získala 1. místo v soutěži Dráma 2009 a Cenu Slovenského rozhlasu.

Text ve slovenštině v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Gabriela Alexová (1975, SK)

Vystudovala slovenský jazyk a literaturu na Filozofické fakultě Univerzity Komenského v Bratislavě. Publikovala ve sbornících Poviedka 2006 a Poviedka 2007. Debutovala v roce 2009 románem *Trojka*, který byl nominován na Cenu Jána Johánidesa. Ve stejném roce publikovala ve sborníku prozaických textů *Miniromány*. Její divadelní hra *Nočný popcorn* byla jedním ze dvou vítězných textů v soutěži původních dramatických textů Dráma 2009 a zároveň získala Cenu Slovenského rozhlasu. Divadelní hra *Lúzni* se stala vítězným textem Drámy 2011 a získala Cenu RTVS. Pracuje jako externí redaktorka a autorka Slovenského rozhlasu.

Mé soukromé ticho

Anica Jenski

Obsazení: 3 muži, 3 ženy

Najdi si svého mučitele, nechej se mučit, aniž by to mučitel věděl.

Žena jako poraněný motýl v rukou Muže. Uhýbá ranám, sklání se pod nimi. A také se jim znovu a znovu vystavuje. Jakoby chtěla. Jak také říká, neztratila obojek, dokonce si ho sama uměla utahovat. Kdyby měla dceru, ukázala by na díry v pásku a řekla by: Maminko, já na čtvrtý, ty na první. Soused, který má nejasných a nerytmizovaných nárazů o zeď už poměrně dost, touží po Ženě. Žena si přetahuje igitový pytel přes hlavu, stejně tak i Muž, podobně je i v jejich vztahu, dusno. Muž náhle zmizí. Možná je odstraněn, není jasné kým. Proto je tu kriminalista, ovšem ne vždy, někdy ho zastupuje ostrý kužel světla a Ženiny odpovědi bez otázek, snad sebezpytování. O klasické pátrání po zločinu tu zřejmě nepůjde.

Lehni si vedle hrobu svého mučitele a opakuj si: Jsem mrtev. Přesvědč sám sebe o tomto stavu dřív, než se nastydněš a umřeš, sic by byla porušena pravidla.

Hra byla nominována do finále Cen Alfréda Radoka 2011.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Mlč, Jobe, mlč

Anica Jenski

Obsazení: 3 muži, 1 žena

*Kolika lidem jsi pomohl? Jen za tenhle rok stočtyřicetipětí.
Ale bude to stoupat. Lidi potřebujou odpovědi.*

Bůh versus Dábel. Frustrovaný sociální pracovník versus zahořklý invalida. Střet světla a temnoty. Boj o duši a přičetnost jedné polobláznivé holky. Může Bůh trpět syndromem vyhoření? Je nám lépe v realitě nebo iluzi?

Soclawski má často padla. Možná občas slyší děti, jak na ulici kopou do malých lidských hlav. Má padla a když má padla, je normální. Říká, že kdo s tím umí skončit, umí. Říká, že když to nejde, překlop popel na nic. Zařvi. Záclona nahoře se zavlní, pohne. Nebo ne. Za takovou záclonou čeká sociální pracovník Soclawski na dalšího ze svých klientů, Ivana – ďábla, ale setkává se i s dalšími klienty, kteří hledají odpovědi. Proč zrovna jim se něco stalo? Bůh s ďáblem si zde hraje o duše nevinných – Anečky a Janka. Nejvíc zdá se, trpí Anečka. Kde jsou její děti? Touží po nich, nerozumí, nechápe, proč o ně přišla. A byly vlastně vůbec? Odpoví vůbec někdy Soclawski při naslouchání ostatním? A jsou vůbec potřeba běžné odpovědi?

Hra vyhrála soutěž Švandova divadla, kde měla premiéru v květnu 2012. Brutální hra ze současnosti, jejíž autorka, dědičská básnířka Anica Jenski, se v roce 2012 dostala do nejužšího výběru dramatické soutěže Cen Alfréda Radoka se svou hrou *Mé soukromé ticho*.

*Ty si z pekla holka, hoří ti oko a vedle něj druhý plave.
Vím, utopím ti v něm ruku, až budu odcházet.*

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Neseš jí dítě

Anica Jenski

Obsazení: 3 muži, 2 ženy

Myslíš, že se děcko může zaklesnout mezi nohama a nevyprostit se?

Drsná poetika mezi ženou, mužem a ...mužem. Tonka potřebuje dítě, jakékoli, nutně ho chce. Jinak zešílí. Možná už je pozdě. Žije mezi čtyřmi stěnami, ale hned vedle schraňuje pokoj plný panenek. Skrze neurčitou postavu Aleše a dým z jejich společně vykouřených cigaret se odkrývá její dosavadní drama, tedy znásilnění a potracený plod. A k čemu je tu její muž? Všude jsou ho poházené kousky, to jí dožírá. On má o ni strach, o svou vílu, snad že se těhotenstvím rozpadne. A Tonka stále zarytě touží po ztraceném dítěti, neschopná však učinit nějaký rozhodný krok.

Hra je obrazem o ztrátě kukaččího dítěte, o tíživé touze po něm, která přerůstá ve vychýlenost z běžné reality a konvencí. Vychází z autorčiny básně Neseš jí dítě.

Čtyři stěny jsou bezpečné, okno je prostor k vypadnutí.

Hra získala 3. místo v soutěži Dráma 2011.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Anica Jenski (*1977)

žije poezí a dramatem. Věnuje se také poezii komiksu, antikódům, volné kresbě a fotografii. Vydala básnickou sbírku *Dnes půjdu za ženu* (Haluze, 2009). Je autorkou divadelních her *Mé soukromé ticho* (finále Cen Alfréda Radoka za rok 2011), *Mlč, Jobe, mlč!*, kterou v režii Doda Gombára uvedlo

pražské Švandovo divadlo (premiéra 19. 5. 2012) a *Neseš ji dítě, která získala 3. místo v soutěži Dráma*. Spolu s Alicí Prajzantovou vytvořila scénář k připravovanému grafickému románu (kresba Eva Žižkovská). Kromě komiksových scénářů (*Hledá se Andy W.*, 2010; *Až do mne vdečneš*, 2010; *Čekám na tebe, ale zas tak moc nepospíchám*, 2010) se věnuje i tvorbě poezie komiků (*Mé levé prso*, 2011, *Schrei nicht, du wirst nicht deshalb mehr sein*, 2012 – vyst. v galerii Šaufenstr. Vídeň, 2012). Své texty i hlas představila v rámci experimentálního hudebně-poetického projektu Wittgenstein circle & Anica Jenski (ve spolupráci s Radkem Hendrychem).

Více informací o autorce na www.anicajenski.blogspot.com.

Nikdy nekončí

Benjamin Kuras

Obsazení: 2 muži, 2 ženy a mužský hlas v telefonu

V roce 1982 vymyslí Gustáv Husák pomstu na emigranty a pouští k nim poprvé na návštěvu matky. Pro většinu emigrantů to po čtrnácti letech pracné změny životního stylu a myšlení znamená drastický zásah do života přirovnávaný k opětnému prožití příjezdu sovětských tanků. Téměř každý je na pokraji nervového zhroucení, mnozí do něho spadnou úplně. Hrouť se manželství, krachují profesionální kariéry. Danny je úspěšný londýnský psychiatr žijící s o 15 let mladší izraelskou lékařkou Daliou. Na podnámku má starého kamaráda hudebníka Rudu, jemuž nedávna návštěva matky zničila manželství, připravila ho o zdravý rozum, zničila mu pracovní sebevědomí a přivedla ho k Dannymu na léčení. Příjezdem matky prožívá Danny kousek po kousku demontáž svého úspěšného života, jak matka kritizuje každou maličkost, otvírá poštu, popichuje k výbuchům starého dětského vzteku a rozvrtává Dannyho vztah s Daliou. Ruda, který s Dannym znovu prožívá, co předtím zažil sám, se snaží Matku z nejdratičtějších situací odvádět z Dannyho dosahu, vypráví jí nejapné vtipy a vytahuje ji ven na procházku krást vánoční stromek. V psychologicky

drastické komedii, kdy se matce podaří zničit Danymu i vztah s Daliou, Danny kousek po kousku ztrácí zdravý rozum až do stadia, kdy se mu matka zjevuje i poté, co ji Ruda odvezl na letiště.

Celovečerní dvouaktovka, původně napsaná anglicky a uvedená poprvé v divadle The Orange Tree v Richmondu v roce 1987. Zkrácenou verzí českého znění uváděla brněnská televize v roce 1993 v hlavní roli s Ivou Janžurovou.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Páteční vražda

Benjamin Kuras

Žánr: jednoaktovka

Obsazení: 2 muži

Inspektor Goldberg ze Scotland Yardu přichází vyšetřovat vraždu v bytě pana Freitagova v londýnské čtvrti Golders Green. Zavražděný, jehož mrtvola leží ve Freitagově knihovně, je bývalý desátník SS Lichner, kdysi strážce v koncentráku Belžec. Výslechem se Goldberg postupně dovídá, že vrahem je sám Freitag, ortodoxní rabín, který Lichnera znal z koncentračního tábora, kde ale on sám nebyl jako vězeň, nýbrž jako velitel, důstojník SS, sudetský Němec Krawetz. Zamíloval se tehdy do Židovky, kterou se snažil v lágru zachránit a na židovství ho konvertoval vězeň doktor Freitag, za něhož byl pak Krawetz pokládán, když byl nalezen, se ztrátou paměti, v jiném koncentráku jako židovský vězeň. Freitag žádá Goldberga, aby byl jako válečný zločinec souzen a popraven v Izraeli. Goldberg samozřejmě dojde k rychlému závěru, že Freitag se zbláznil, snaží se ho cynickým humorem přivést k rozumu a volá kamarádovi psychiatrovi, že pro něho má „mešugene Žida“, aby si pro něho přijel. Z dalšího Freitagova vyprávění, včetně detailů z lágru Belžec, však Goldberg postupně bere na vědomí, že Freitag v Belžeci musel být a že takové podrobnosti o řízení lágru mohl znát jen strážce, ne vězeň. Freitagovo nesouvislé ale postupně přesvědčivé vyprávění nakonec Goldberga přiměje předat Freitagova

izraelskému velvyslanectví, ať si ho přešetří oni. Za tvrzení, že dopadl válečného zločince Krawtze, který je dnes rabinem v Golders Green, se mu však vysmějí a poradí mu, aby se šel vyspat z opice a neotravoval nesmysly. Goldberg nakonec Freitag-Krawtze odevzdává psychiatrii. Anglickou premiéru měla hra v divadle Soho Poly v Londýně v roce 1976, rozhlasové verze dávalo BBC, Německo, Izrael a Nizozemsko.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Popeleční večeře

Benjamin Kuras

Žánr: tragikomedie

Obsazení: 4 muži

Tragikomedie posledních dnů Giordana Bruna ve věznici Svaté Inkvizice. Bruno, kterého zatkl jeho někdejší kamarád a spolužák z kněžského semináře, nyní agent Inkvizice Domenico, tráví své poslední dny před upálením na cele se dvěma potulnými komedianty z Commedie dell'arte, Coviellem a Fichettem, kteří byli zatčeni omylem a marně se dohádají proč. Z nudy a aby nevyšli z hereckého cviku, se učí nazpaměť Brunem diktovaná jeho poslední filozofická poselství, která doufají jednou sepsat do knihy a prodat kacířům. Bezděky tím Bruna donutí svoje komplexní myšlenky o nekonečnosti vesmíru a svobody myšlení zjednodušit tak, aby jim rozuměli i oni. Mezi Brunem a komedianty se vytvoří téměř otcovsko-synovský vztah, jak Coviello a Fichetto postupně zjišťují, do jaké hluboké šlamastiky se těmito naučenými citáty sami dostávají. Do jejich vězeňské „pohody“ pravidelně zasahuje Domenico snažící se Bruna „jako kamarád“ marně přimět k odvolání a spolupráci s Inkvizicí výměnou za teplé místo ve vatikánské knihovně a večeře s kardinály. Po Brunově smrti ke dvěma „osiřelým“ komediantům v cele přibude sám Domenico, obviněný ze sympatií k Brunovu učení. Oba komedianti se rozzáří radostí, když se jim Domenico přizná, že zná celé Brunovo díla nazpaměť, handrkují se s ním, za kolik večerí jim nadiktuje kolik kapitol, a s překvapením se od něho

dozvídají, že ten vesmír je samozřejmě skutečně nekonečný. Domenicovi se zjevuje Brunův duch (kterého komedianti nevidí a domnívají se, že Domenico se zbláznil), aby mu popřál radostné vězeňské utrpení a sdělil mu, jaká je ta věčnost nuda a ať na ni raději nespěchá.

Hra byla původně psaná anglicky pod názvem *Supper of Ashes*, premiéru měla v londýnském divadle The Gate v roce 1987, rozhlasovou verzi uvedla BBC (v českém překladu také Český rozhlas). Německá verze Phoenix Aus Unserer Asche měla premiéru v Eurotheater v Bonnu v roce 1990 se sponzorstvím Italského institutu a zůstala na repertoáru půl druhého roku.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Ruský salát

Benjamin Kuras

Žánr: komedie

Obsazení: 6 mužů, 3 ženy

Detektivní komedie, která se odehrává v režisérské kabině rozhlasového studia ruské redakce BBC v roce 1984. Jeden z ruských hlasatelů zemře na mrtvici uprostřed vysílání. Mezi hlasateli se strhne komická panika, zatímco se anglická režisérka snaží chladnokrevně udržet vysílání v chodu pouštěním natočených programů. Přivolaný doktor konstatuje, že smrt hlasatele byla způsobena jedem podaným před několika hodinami a inspektor Goldberg ze Scotland Yardu už vyšetřuje vraždu. Při jeho výsleších jeden redaktor po druhém a jeden na druhého vyjevují svoje bizarní emigrantské příběhy a ještě bizarnější charakteristiky včetně vzájemných pomluv, zatímco od britské kontrarozvědky se inspektor Goldberg dozvídá, že zavražděný hlasatel byl sledovaný agent KGB a další z hlasatelů (populární disc-jockey) je agent Mossadu. Po rozvíjení teorii o válce rozvědek v redakci však inspektor Goldberg nakonec odhalí, že vražda byla provedena z mnohem prozaičtějších motivů.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Sebeklamy

Benjamin Kuras

Žánr: komedie

Obsazení: 2 muži, 2 ženy

Kurasova nejnovější hra z roku 2011 je filozofickou komedií odehrávající se v Paříži v 60. léta 20. století. Filozofové Simone de Beauvoir a Jean-Paul Sartre se střetávají ve filosofických hádkách o tom, kdo vlastně komu kradе nápady a kdo žije v sebeklamech, jejichž odhalování je pro oba důležitým filosofickým námětem. S bezděkou pomocí Sartrovy milenky Wandy, která Simone nenávidí tak, že se ji pokouší zastřelit, a Ernesta Che Guevary, s nímž Sartrovi kdysi na Kubě Simone zahrnula, kousek po kousek v komických konverzačních zápletkách zjišťují, že celý jejich život je jeden velký sebeklam. Sartre se od Che Guevary dovídá, že jeho ruská překladatelka a milenka je agentkou KGB, která má na něho pětisetstránkový spis a pokládá ho za hlupáka. Simone si přiznává, že si celý život ze Sartra ve své fantazii dělala hrdinu, jakým nikdy nebyl. Sartrovi připomíná, jak se po válce falešně vydával za hrdinu odboje, ač okupační cenzura povolila všechny jeho hry, nebo za statečného vojáka, ač si nikdy na Němce nevystřelil, ale ve svých sebeklamech se identifikoval s hrdinou svého válečného románu. Jeden druhému vyčítají milence a milenky, o nichž celou dobu předstírali, že jim nevadí, neboť už jako studenti spolu uzavřeli smlouvu o volných vztazích. Hra vrcholí vřavou pařížských studentských bouří, v nichž se Sartre angažuje, politicky přeměněný nejprve z existencialisty v marxistu a nakonec v pompézního maoistu.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Benjamin Kuras

Benjamin Kuras je britsko-český spisovatel, novinář a dramatik. Vystudoval anglistiku v Olomouci a profesionálně začal psát v roce 1966 pro olomoucké studio Severomoravského rozhlasu. Od března do srpna 1968 pracoval v anglickém vysílání Československého rozhlasu v Praze. V září 1968 odešel do Londýna, kde od ledna 1969 vysílal řadu let v české redakci BBC. V sedmdesátých letech byl několik roků rovněž divadelním manažerem (londýnské divadlo Young Vic, krátce i nezávislý producent). Benjamin Kuras je autorem osmnácti her, z nichž šestnáct bylo původně napsáno anglicky, které se hrály v překladech v Německu, Rakousku, Švýcarsku, Itálii a Izraeli, čtyř her v anglickém originále, dvacet šest českých knih a více než dvou tisíc článků v českých periodikách. Kurasovo první dílo *Anthony and Francis Are Alive* mělo premiéru v rozhlasovém vysílání BBC roku 1976, a asi tucet repríz v překladech. Jevišttní jednoaktovka *Páteční vražda* se po premiéře v londýnském divadle Soho Poly stala na zakázku německého a izraelského rozhlasu základem série pěti rozhlasových detektivek s ústřední postavou inspektora Goldberga, o němž šéfredaktor Saarländische Rundfunk (premiérové stanice Kurasových her) tvrdil, že byl nejpobulárnějším detektivem v německém rozhlasu od komisaře Maigreta. Z jevišttních Kurasových her byla doposud nejúspěšnější *Popeleční večere*, tragikomédie o posledních dnech Giordana Bruna, uváděná na repertoáru Eurotheater v Bonnu půl druhého roku (1990-91). Od roku 1990 Kuras přispívá do českých periodik: Respekt, Bajt, Český deník, Lidové noviny a Profit. Mezi jeho nejznámější knihy patří *Češi na vlásku*, *Jak přežít padouchy* a *Tao sexu* (přepsané i do divadelní formy pro Petra Novotného a Sandru Pogodovou, s premiérou v dubnu 2012).

Hnízdečko a šunkofleky (2012)

Vlastimil Peška

Hudba: Vlastimil Peška

Žánr: komedie

Obsazení: 4 muži, 4 ženy, 5 hudebníků (malá dechovka nebo bubeníci)

Nejvšitnější označením pro komedii Vlastimila Pešky *Hnízdečko a šunkofleky aneb Nepravdivě pravdivá opereta* by byla zajisté groteska. Vždyť již samotná úvodní zápleтка je groteskou, která je postavena na nepravděpodobnosti, že se téhož dne bezhlavě ožení dva kamarádi. Mladý avantgardní herec Viktor Kadraba zvaný Kaďa a začínající hudební skladatel Gustav Sosnar zvaný Čolek si do svého pronajatého sklepního bytu třetí kategorie, takzvaného „hnízdečka“, přivedou své novomanželky aniž by jeden, či druhý z kamarádů o záměru svého druhu měl tušení. To přinese samozřejmě mnoho nedorozumění a prvních novomanželských sporů. Jednopokojový byt je navíc doslova průchozím místem dalších postav, které novomanželským párům doslova nedopřejí soukromí. Do prádelny, která sousedí se sklepním bytem, každou chvíli prochází paní Jolana, domovnice cikánského původu. Soužití novomanželů také „zpríjemňuje“ instalatér Jira, který zavádí do domu nové odpady. Každý den navštíví své kamarády Maťo Kockodan, neuznaný básník začátku 21. století a jeho kamarádka avantgardní herečka Žofie Kalousová. Ti společně chystají umělecký projekt, který se má stát největším uměleckým počinem roku. Vrcholem „pravého soukromí“ je, že sklepním bytem začne procházet i dechová kapela. Zoufalá situace mladých párů je nakonec vyřešena překvapivým způsobem, který lze přirovnat jen a jen k happyendu z operety.

Tato komedie je tedy především o začínajících umělcích, kteří nemají prostředky na slušnější bydlení. Ostatně nejde o jev zcela nový. Začínající umělci vždy měli, mají a zdá se, že i budou mít své začátky velmi nelehké. Jde tedy o komedii výstředně aktuální pro dnešní den i pro zítřek. Autor přiznává, že jde z části o autobiografickou vzpomínku na jeho umělecké začátky a bydlení ve sklepním bytě, který ve hře popisuje. Nicméně si

v groteskní nadsázce především střílí z dnešních začínajících umělců i jejich starších kolegů, rádobý umělců, kteří se zaštiťují vysokými uměleckými ambicemi při ztvárňování tzv. projektů, za kterými se obvykle skrývá značné neumětelství povyšované na excelentní umění. Projekt podobného ražení nese v Peškově komedii název: Šunkofleky.

Autor scénáře je i autorem hudby, kterou může zájemcům zprostředkovat DILIA.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Dostavník do Lordsburgu

Vladimír Zajíc

Žánr: loutkový western

Obsazení: 4 ženy, 11 mužů

Western jako vyznání se z lásky k tomuto žánru určený divákům od 9 do 99 let, je zároveň zhuštěnou metaforou oblouku lidského života – od zrození ke smrti – který s postavami zažijeme během jízdy dostavníku. Ve stísněném prostoru se na cestě skrze hory a pláně za časů indiánského povstání setkají lidé rozdílných povah a postojů: okradený rančer Žulový Bill, který chce hájit svou čest a nečekaně nalezne vztah s Henriettou, ženou z veřejného domu, hazardní hráč s jižanskou ctí až do hořkého konce, těhotná nevěsta, která na cestě porodí, hulvátský dobytkař, doktor milující alkohol. S hrdiny prožíváme jízdu od jedné přepřahací stanice ke druhé, během níž se odkrývají jejich charakter. Dochází k přepadení indiány, kdy umírá hráč a dobytkař. Po strasti plné cestě přijíždí konečně dostavník do svého cíle. Bill vykoná svoji pomstu a vrací se pro Henriettu.

Příběh je provázán písněmi a bylo by vhodné, kdyby soubor disponoval živou kapelou, nejlépe složenou z herců. Vědomě použitá a využitá klisé se stávají výrazovým prostředkem s hodnotou estetickou i etickou.

Text počítá s kombinací prostředků činoherního a loutkového divadla, ale inscenaci lze realizovat i bez použití loutek.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Poslední Vojtěchova mise

Vladimír Zajíc

Obsazení: 9 mužů, 2 ženy

Drama Slavníkovců Vojtěcha a jeho nevlastního bratra Radima je provázáno s Boleslavem a jeho nevlastním bratrem Ronsem z rodu Přemyslovců. Odehrává se na knížecím sídle v Praze, v polském Hnězděně, v bažinách Visly, a nabízí reálné motivy proč a jak musel biskup Vojtěch krutě zemřít během mise v pralesích Pruska. Boleslav dobře zná mentalitu Vojtěcha, tudíž snadno odhadne, že neodolá výzvě papežského listu (zfalšovaného) a vydá se na misi k Prusům. Využije pojetí cti Horsy, pruského válečníka uprchlého do Čech, a zařadí aby setkání těchto dvou vyhraněných osobností v deltě Visly skončilo smrtí Slavníkovce. Jeho záměr je sice naplněn, ale podstatné je, jak se v situaci jednotlivci zachovávají, jak se s ní, zcela nečekaně, vyrovnají. Druhý plán náleží písaři Ronsovi a zpětně odkrývá fakta kolem smrti Vojtěcha, Evropou uznávaného humanisty, která nejsou v kronikách zapsána, a především proč se o nich neví. Samotný příběh je vsazen do reálného historického kontextu, ale zároveň ukazuje, jak vůle k moci dokáže manipulovat lidmi a ovlivňovat osudy jednotlivců i dějin. Konfrontuje vztahy osobní i společenské, takže ve výsledku je jedno, zda se píše rok 997 nebo 2010, neboť podobné situace budeme jako lidé řešit věčně. Obrazným katalyzátorem jak se při hledání pravdy k dění doby postavit, jsou vztahy nevlastních bratrů, a především bolestné naplnění lásky mladé Judity a Ronse, oscilující mezi pragmatismem a vřelostí, a přesto stále udržující tajemství, kdo Judita skutečně je a proč jedná, jak jedná.

Drama o neobjasněné smrti biskupa Vojtěcha v pralesích Pruska je současně příspěvkem ke stále se vracejícím otázkám a teoriím o tom, jak by se odvíjely dějiny české kotliny, kdyby L.P. 995 v Libici nad Cidlinou nedošlo k vyvraždění Slavníkovců, ale naopak, k porážce Přemyslovců.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

XIII. Apoštol

Vladimír Zajíc

Obsazení: 3 muži, 3 ženy

Text je montáž z tvorby tří významných ruských autorů, kteří se přihlásili k ideji nové rovnosti lidí – bolševismu a svým životem a tvorbou se podíleli na jeho ustavení. Ovšem k zákonitostem revoluce patří i fakt, že vždy pozře své nejlepší děti, což se stalo i v případě těchto tří osobností.

Sergej Jesenin, lyrický básník, rozervaný a rozčarováný ze změn a násilí sovětské společnosti končí svůj život ve třiceti letech, roku 1925. Nejprve si chtěl podřezat žíly, ale nakonec se oběsil. Vladimír Majakovskij, avantgardní básník, filmař, výtvarník. Umírá roku 1930 na vrcholu tvůrčích sil, v třiceti sedmi letech, uštvaný politickými kariéristy v kampani rozpoutané Stalinem. Prostřelil si hlavu sedmiranným Naganem. Isaak E. Babel, spisovatel uznávaný i ve světě. Zatčen roku 1939 stalinskou státní policií NKVD zemřel roku 1941. Neznáme kde a jak. Bylo mu čtyřicet sedm let a zanechal po sobě typ povídky a novelety, které už nikdo v Rusku nepřekonal.

Tito spisovatelé byli chybujícími lidmi, stejně tak, jako chybujeme my, ale zanechali neskutečné kulturní dědictví. Ale jako muži za své pochybení, za špatný odhad dění, zaplatili životem a ne pouhým převlékáním kabátů, jako mnozí jiní. Text *XIII. Apoštol* je v principu epickou montáží ze života tří básníků a jejich žen, protože ženy, manželky a milenky vždycky nesou tíhu toho, co po mužích zbude (dětí, dluhy, tresty), což je i případ partnerek tří ruských bardů. Ženy se musely vyrovnat s tím, co se stalo, a tento text je především jejich vyznáním o tom, co jejich partneři vykonali a jak je ony vnímaly. Základní vyjadřovací prostředky tedy budou z arzenálu epického divadla (reference, demonstrování postav a situací, komentování dění, etc.). Dramatické napětí se promítá nejen do vztahu mezi mužem a ženou, ale i do vztahu k tvorbě a vnímání tvorby. Text je rozdělen do tří etap, tří přerušovaných proudů vypovídajících přes tvorbu postav o nich samých. Tři proudy lze chápat jako zrození, žití a smrt postavy.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

DILIA POHÁDKOVÁ

Jak Madlenka ke štěstí přišla

Jan Forejtar

Hudba: Miroslava Forejtarová

Žánr: loutková hudební pohádka

Obsazení: variabilní (cca 7 herců z loutkami)

Pro děti od 5 let a nižší školní věk.

Madlenka žije s rodiči na samotě daleko od města. Je už dospělá, takřka na vdávání, ale kde hledat junáka v pustém kraji? Od náhodného pocestného se dozví, že se princ Miroslav hodlá oženit a že hledá nevěstu. To zase bude slávy! Nakonec se Madla rozhodne, že se do královského města vypraví a když nic jiného, jistě najde nějakou slušnou práci a přinese do chaloupky pěkných pár grošů výdělků. Po cestě narazí na trpaslíky a žádá je o radu, kudy dál. To jí prý říci nemohou, ale radí jí, aby přijala práci u ježibaby, kterou prý po cestě potká. Tak se stane a Madlenka vydrží u Baby Dady celý dohodnutý rok. Dobrým skutkem pomůže královně ze zakletí, ta ji vezme na královský hrad, seznámí s princem, ten, jak už to bývá, se do ní zamiluje. Král má sice výhrady k Madlině chudobě, ale nakonec i on se svatbou souhlasí.

V pohádce je deset písniček, ke kterým hudbu napsala Miroslava Forejtarová.

Text libreta a písní v elektronické podobě je k dispozici v DILIA. Notový materiál a demo snímky písniček v archivu autorů.

Kdo je hloupější?

Jan Forejtar

Hudba: Miroslava Forejtarová

Žánr: hudební pohádka

Obsazení: variabilní (minimálně 7 herců s loutkami)

Pro děti od 5 let a nižší školní věk.

Sedlák Kuba musí narychlo ke strýci vypomoci při žních a doma zanechává samotnou svoji ženu Marinu. Na tom by nic nebylo, kdyby zrovna neměl přijít kupec pro tři selátka, která má Kuba na prodej. Prodej proběhne, ale kupec má peníze pouze na dvě selata, tak se selkou dohodnou, že se pro třetí vrátí zítra a současně všechna zaplatí. Selce se zdá být koupě výhodná, poněvadž cenu domluvila vyšší, než chtěl Kuba, a proto souhlasí. Ten je však po návratu domů velice zklamán, že má tak hloupou ženu, která se nechá lehce podvést, je přesvědčen, že kupce už neuvidí a selátka i peníze jakbysmet. „Může být na světě ještě někdo hloupější? Jestli takového najdu, bude ti ženo odpuštěno!“ A vydávají se s Kašpárkem do světa, kde, jak praví klasik, „lidská hloupost je věčná“, ale na druhé straně „učený z nebe nespadl“.

V pohádce je sedm písniček, ke kterým hudbu napsala Miroslava Forejtarová.

Text libreta a písní v elektronické podobě je k dispozici v DILIA. Notový materiál a demo snímky písniček v archivu autorů.

Košíkářka a kouzelná píšťalka

Jan Forejtar

Hudba: Miroslava Forejtarová

Žánr: hudební pohádka (na motivy českých pohádek)

Obsazení: variabilní (minimálně 7 herců s loutkami)

Pro děti od 5 let a nižší školní věk.

Chudé košíkáře a jejím dvěma dětem se po smrti manžela daří stále hůř a hůř, košíky nejdou na odbyt, zboží zůstává doma, a tak nejsou ani peníze na nejnnutnější živobytí. Když tu nouzi vidí jejich zvířátka, pes Brok, koza Líza, kočka Micka a kohout Kokrhel, rozhodnou se rodince pomoci. Vzpomenou si, jak se po kraji povídá o kouzelném dědečkovi, který nuzným, ale dobrým lidem pomáhá. Slovo dá slovo a košíkářka se vypraví staříka hledat. Ten sice pomáhá kouzelnou píšťalkou, kterou jim ale lakotná sousedka selka potají vymění. Zdá se, že je radosti z lepšího živobytí konec. Jenomže dědeček ještě jednou pomůže a košíkářka selku za pomoci dvou trpaslíků, Hipa a Hopa, nakonec vytrestá a vše dobře dopadne.

V pohádce je osm písniček, ke kterým hudbu napsala Miroslava Forejtarová.

Text libreta a písní v elektronické podobě je k dispozici v DILIA. Notový materiál a demo snímky písniček v archivu autorů.

O Nesytovi

Jan Forejtar

Hudba: Miroslava Forejtarová

Žánr: hudební loutková pohádka

Obsazení: variabilní (minimálně 6-8 herců s loutkami)

Pro děti od cca 5 let a nižší školní věk.

Nesyta je líný hoch, který by navíc neustále jedl a tím přivádí celou rodinku do svízelné situace. Rodičům se jej nakonec podaří přesvědčit a on se vydá hledat práci, vždyť je silný jako buk. Ovšem krmit jej je velice náročné, takže stálou práci hledá marně. Nakonec zakotví až v pekle, kde přeci na nějakém tom žvanci vůbec nezáleží. Nesytova služba čertům po čase úspěšně končí a on se vrátí na svět mezi lidi. A protože byl peklem náležitě odměněn, je bohatý, pomáhá svým chudým sousedům, souhlasí i s tím, že pomůže také zadluženému královské kase. To však nebude tak jednoduché. Řadu komplikací se podaří nakonec překonat a pohádka končí svatbou s princeznou Milinou.

V pohádce je osm písniček, ke kterým hudbu složila Miroslava Forejtarová.

Text libreta a písní v elektronické podobě je k dispozici v DILIA. Notový materiál a demosnímky písniček v archivu autorů.

Vodnická pohádka

Jan Forejtar

Hudba: Miroslava Forejtarová

Žánr: loutková hudební pohádka

Obsazení: variabilní (cca 7 – 8 herců s loutkami)

Pro děti od 4 let a nižší školní věk.

Vodnická dcera Bublínka se zamiluje do prince Jaromíra, který chodí na břeh jejich rybníka chytat ryby. Vášněn je to tak velík, že se touží mermomocí dostat jakýmkoliv způsobem do lidské říše. Přemluví strýčka Raka,

aby jí pomohl, a ten souhlasí s tím, že jí sice nemůže přímo proměnit v člověka, ale pouze v žábu. A aby si jí následník trůnu vůbec všimnul, přičaruje jí alespoň zlatou korunku. Tak se také stane a princ si ji od rybníka odnese domů na zámek, kde se mu Bublínka během hodiny, na kterou se denně promění v dívku, svěří, že se sice může stát člověkem, ale princ musí splnit úkol, který pro něj přichystal její otec, hastrman Vlnil. Princ neváhá ani chvíli a jde za Vlnilem ...

V pohádce je sedm písniček, ke kterým hudbu napsala Miroslava Forejtarová.

Text libreta a písní v elektronické podobě je k dispozici v DILIA. Notový materiál a demosnímky písniček v archivu autorů.

Sněhurka a sedm trpaslíků (2012)

Vlastimil Peška

Hudba: Vlastimil Peška

Žánr: loutková pohádka

Obsazení: 2 muži, 3 ženy

Celosvětově známou pohádku zdramatizoval Vlastimil Peška pro brněnské Divadlo Radost. Jde o kombinaci činoherní a loutkoherecké interpretace. Dramatizace nabízí laskavý humor i patřičné napětí v příběhu o krásné a hodné Sněhurce a královně, která Sněhurce závidí její krásu i lásku prince. Samozřejmě vypráví i o sedmi trpaslících, u kterých našla Sněhurka úkryt – a také o tom, jak kvůli zlé královně Sněhurka málem umřela, ale nakonec to zásluhou prince všechno dobře dopadlo ... a byla svatba.

Jak bývá u Vlastimila Pešky dobrým zvykem, také k této pohádkové komedii napsal řadu melodických písní, které vám od autora můžeme zprostředkovat.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Hrnečku, vař!

Vladimír Zajíc

Žánr: loutková pohádka

Obsazení: 2 muži, 2 ženy, loutky

Známa pohádka o velkém daru, kouzelném hrnečku, co vaří kaši na přání, a potrestané rozežranosti, lenosti a hlouposti. Prostor příběhu i prostor jeviště je rozšířen o hravou nabídku, že při troše fantazie je možné vše. Fantazie, která dovede uvěřitelně přetvářet svět a spolu s ním vyprávění příběhu. Žánrově lze hru zařadit do dravé grotesky, která nejlépe sluší maňáškům.

Dobrodružství s kaší tentokrát potkává líného a nenasytého Tonička, který žije s obětavou a hodnou Pepičkou. Spolu s nimi žijí v jejich v domečku s děravou střechou také myšky Pišta a Mišta, Kohoutek se Slepíčkou a Žížala. Pepička získá za své dobré srdce kouzelný hrneček. Jenže to by nebyl nenasytý Toník, aby nezpůsobil pohromu v podobě valící se laviny kaše, ve které se málem utopí jak on, tak i Slepíčka. Všechny nakonec zachraňuje chytrá Žížala, která prokouše kaší tunel.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Kocour v botách

Vladimír Zajíc

Žánr: loutková pohádka

Obsazení: 8 mužů, 3 ženy

Inscenačním principem je divadlo na divadle. Zchudlá česko-francouzská komediantská rodina se vrací do Čech. Otec Legrand, jeho pět synů a tři dcery. Fňukají nad svým osudem, nad bídou, dokud si nepřipomenou, že žít znamená hrát, a rozhodnou se zrealizovat starou bretaňskou pohádku o Kocourovi v botách. Je to příběh Mikeše, mlynářova syna, který po smrti svého otce zdědí černého kocoura. Kocour nejen mluví, ale svým důvtipem potrestá jeho oba starší bratry za chamtivost

a podvody. Mikešovi dopomůže ke štěstí, a ten jeho zásluhou získá nejen bohatství, ale i ruku královské dcery. A tak se před námi odvíjí klasická pohádka proložena komentáři herců – členů Legrandovy rodiny, kteří občas zapominají, že hrají, a ventilují své pocity a promítají svá přání do děje příběhu.

Text lze inscenovat jako činoherní stejně jako loutkový, nebo kombinovaný.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Modrá čarodějka aneb Čarodějná škola

Vladimír Zajíc

Žánr: pohádka je kombinací činohry, loutek a černého divadla

Obsazení: 6 mužů, 5 žen

Malá čarodějnice Modrá navštěvuje kouzelnou školu v Jinosvěte. Po roztržce se svojí učitelkou utíká na zemský povrch mezi lidi. Učitelka ji pronásleduje, ale uvízne zakletá mezi oběma světy. Modrá se vzápětí ocitá na chodbě školy v naší současnosti. Zde právě čekají novou žákyni od cirkusáků a všichni jí proto za tuto dívku považují. Mezi svými spolužáky nachází přátele i odpůrce, neb je v mnohem jiná a umí spoustu jiných věcí než oni. Svými kouzly dá za vyučenou namyšlenému spolužákovi, ale zároveň tím spolužáky přivede k tomu, že jim dojde, jak jim na sobě záleží. Ovšem i Modrá si uvědomí, že tento svět je pro ni cizí a nepatří do něj. Přes náklonnost, která ji poutá ke spolužákovi Jurovi, se Modrá vrací zpět do Jinosvěta, a přitom vysvobodí svoji učitelku. Děj je plný triků a kouzel a písniček.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

O Smolíčkovi

Vladimír Zajíc

Žánr: loutková pohádka

Obsazení: 3 – 4 muži, 3 – 4 ženy a loutky

Pohádka O Smolíčkovi vypráví o sirotkovi, kterého se ujal Pán lesů – Jelen Zlaté Parohy. Vychovává ho v úctě k přírodě a k toleranci ke všem bytostem: zvířatům, rostlinám, kamenům, stromům, řekám. Smolíček se u Pána lesů učí znát a používat byliny k léčení neduhů, i když by nejráději běhal krajem místo vysedávání nad knihami. Stále touží po nových dobrodružstvích – přitom dobře ví, že si musí dávat pozor na Jezinky, aby ho nepolapily. Neposlechne varování Jelena, a tak se dostává do situací, že musí volat o pomoc. Jak Smolíček roste a stává se mladým mužem, narůstají i úklady Jezinek, ale on, díky svým znalostem a chytrosti, z každé jejich nástrahy unikne. Jednou však potká v lese dívku Pomněnku. Napřed se hádají, ale nakonec se do sebe zamilují. Toho využijí Jezinky a lstivě jim nachystají nebezpečnou past. Pokud ve zkoušce vzájemné důvěry láska Smolíčka a Pomněnky neobstojí, potom zaplatí Jezinkám svým životem. Ovšem jako v každé pohádce nakonec dobro zvítězí nad zlem.

Pohádku O Smolíčkovi vypráví dvěma myškám parta kamnářů, která má opravit velká kamna. Myšky jim berou náradí, a tak kamnářům – aby mohli v klidu opravit kamna – nezbývá nic jiného, než jim nabídnout rozptýlení. Scénografie pohádky svou multifunkční fantazií velkých kamen a kamnářského náradí nabízí hercům i dětskému diváku možnost k rozpoutání představivosti – prostě vstup do krajiny příběhu. Kombinace maňáska a živého herce na jevišti přispívá k hravosti a nadhledu, přičemž tento typ humoru ulamuje hroty možnému napětí z nebezpečí, kterému jsou hrdinové pohádky vystaveni.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Nabízíme

Zahraňiční hry přeložené

PŘEKLADY PETERA HANDKEHO V DILIA

Peter Handke (1942, Griffen, Korutansko)

je rakouský spisovatel, básník, dramatik a překladatel. Vyrůstal v chudých poměrech na korutanském venkově, kde zažil hrůzy druhé světové války – zdejší Slovinci byli odvlékáni do koncentračních táborů a okolí se hemžilo slovin-skými partyzány (své vzpomínky na toto období ztvárnil v dramatickém opusu *Immer noch Sturm*). Na gymnáziu objevil Handke svou zálibu v psaní a jako dvánáctiletý vytvořil šestnáctistránkový text nazvaný *Můj život*. Po maturitě začal v Grazu studovat práva, svá studia ale nedokončil a rozhodl se věnovat výhradně psaní. Rok 1966 byl pro Handkeho průlomovým rokem – vydal svůj první román *Sršní* (*Die Hornissen*) a v režii Clause Peymana měla premiéru jeho hra *Spílání publiku*. Kritika byla nadšená a Handkemu se podařilo získat pověst v uměleckém prostředí jako literární enfant terrible, která mu zůstala dodnes. Od sedmdesátých let spolupracoval s Wimem Wendersem (básnické monology ve filmu *Nebe nad Berlinem*). Handke spoluzaložil frankfurtské nakladatelství Frankfurter Verlags der Autoren. Peter Handke je nositelem více než dvaceti literárních ocenění, obdržel například rakouskou státní cenu za literaturu

(*Großer Österreichischer Staatspreis für Literatur*) nebo *Cenu Franze Kafky*. V současné době žije a tvoří v Chaville u Paříže a patří mezi nejvýznamnější rakouské spisovatele a dramatiky. Za hru *Immer noch Sturm* získal na festivalu Mülheimer Theatertage 2012 hlavní cenu Mülheimer Dramatikerpreis. Jeho nejnovější hrou je letní dialog *Die schönen Tage von Aranjuez* (2012).

Přes vesnice (Über die Dörfer, 1981)

Peter Handke

Rakousko

Překlad: Zuzana Augustová

Žánr: dramatická báseň

Obsazení: 5 mužů, 4 ženy

Hra z roku 1981 představuje v tvorbě P. Handkeho poetický pokus o základní orientaci ve světě bez pevně daných hodnot a bez náboženství.

Hrdina ve středním věku Georg se vrací do rodné vesnice. Nese zřetelné autobiografické rysy, je nejenom nejstarší ze tří sourozenců, ale také jediný intelektuál, nejen ve vlastní rodině, ale v celé vesnici. Jako takový bývá pronásledován nenávisť okolí. Cítí se ve vesnici cizí a jako cizího ho vnímají i ostatní. S bratrem a sestrou si nikdy příliš nerozuměl, dodnes ale všichni tři cítí, že k sobě patří. Pocit sounáležitosti a blízkosti se však čas od času promění ve výčitky a pocit viny.

Sestra si chce zřídit vlastní obchod a na to potřebuje hypotéku. Georg, který jako nejstarší z dětí zdědil rodičovský dům, nevěří, že je sestra schopná obchod vést.

Na začátku navštíví Georg svého bratra na opuštěné stavbě, kde pracuje jako zedník. Večer na rozloučenou se promění ve zvláštní slavnost. Jako tak často v Handkeho dílech, vyrůstá přímo z každodenní reality sváteční chronotop, který dává v časoprostoru díla vyvstat novému literárnímu a dramatickému mýtu.

Tato dramatická báseň, jak zní podtitul, se vyznačuje napětím mezi spásou a beznadějí, temnotou zavržení a jasem. Autor líčí rozpory a antagonismy nejen mezi členy jedné rodiny, kteří se od sebe chtějí osvobodit a bojují proti sobě až na hranici vzájemného zničení. Georga provází na jeho cestě napůl mytická, napůl lidská bytost Nova, která lidem na konci zvěstuje, že je nutno žít dál a hovoří o nutnosti lásky a naděje namísto války, zoufalství a ničení.

Hra měla premiéru v Salzburger Festspiele 8.8.1982 v režii Wima Wenderse.

Překlad vzniká pro připravovanou publikaci Peter Handke: Pět her, elektronicky bude k dispozici v DILIA v lednu 2013.

Hra o ptaní aneb Cesta do Sonorní země (Das Spiel vom Fragen oder Die Reise zum sonoren Land, 1989)

Peter Handke

Rakousko

Překlad: Zuzana Augustová

Žánr: činohra

Obsazení: 6 mužů, 2 ženy

Hra jako cesta poutníků. Není zde žádný děj ani příběh. Na prázdné scéně se setkává zvláštní skupinka postav, které jsou na cestě: Ten, kdo hledí z hradeb (Mauerschauer), Kazisvět, Herec a Herečka, starší pár a Parsifal (napůl dětský a zpola mytický blázen). Vydávají se na cestu, aby namísto tragédie nebo komedie sehráli také jednou doposud chybějící „drama ptaní“. Tázání totiž pro autora představuje zásadní, byt takřka zapomenutý lidský postoj. Ptání je v této dramatické básni současně symbolem okouzleného bytí. Inspirován vizí Tisícileté říše z románu *Muž bez vlastností* se Handke pokouší v prázdném dramatickém prostoru

Musilovu utopii uskutečnit. Neboť co jiného je Sonorní země, než ztracený ráj. Divadelní pout do této země je uskutečněním onoho snu či utopie. Handke zde v rámci uměleckého díla vytváří nový mýtus. Přitom se u této jeho hry jedná též o jistý druh divadla na divadle: postavy Herce a Herečky vysvětlují význam původního divadelního gesta jako gesto údivu, tázání, pravdivého bytí. Takže opět ukázka anti-divadla z pera Petera Handkeho?

Skupinka šesti figur putuje vzdálenou Zemí nikoho a zabývá se v diskusích, plných antitezí, krásou i zhnutím světem. Vážné hledání smyslu a lyrický patos se střídají s komickými situacemi. Přitom se poutníkům podaří pouze svou přítomností proměnit na krátkou dobu i násilnického domorodce, s nímž se setkávají, v bytost, která hluboce pociťuje svou lidskou identitu.

Hra měla premiéru v Burgtheater Wien 13.1.1990 v režii Clause Peymanna.

Překlad vzniká pro připravovanou publikaci Peter Handke: Pět her, elektronicky bude k dispozici v DILIA v lednu 2013.

Proč kuchyň? (Warum eine Küche)

Peter Handke

Rakousko

Překlad: Zuzana Augustová

Žánr: činohra

Obsazení: variabilní

V roce 1992 napsal Handke divadelní hru beze slov *Hodina kdy jsme o sobě vzájemně nic nevěděli* o veřejném dění na náměstí, jež byla současně společenskokritickým dramatem i divadlem světa. Čím je náměstí pro město, tím je kuchyň pro malé společenství rodiny, dvojice, přátel. Místo, kde se pije ranní káva, vedou se velké hovory a pozdě v noci se bosky putuje k ledničce. Kuchyň je jevištěm, kde se kříží, míjejí nebo jen letmo dotknou malé a velké osudy.

Peter Handke napsal pro režiséra Mladena Materice, původem ze Sarajeva, žijícího a pracujícího v Toulouse, a jeho Théâtre Tattoo řadu textů o místě, na kterém se nejen vaří a jí, koření a ochutnává, ale také miluje a vedou se hádky. Fantazie, jež krouží kolem kuchyně jako místa opakování a jako určité hranice.

Na relativně malém prostoru rozvíjí autor kvazi-lyrický a kvazi-epický text, sestávající z různých fragmentů, krátkých textů a písní. Každá část má název, jako například: Kuchyň, první fragmenty; rozvíjení a splétání „tématu“ nebo Litanie; Vyprávění (dialog, trialog, tetralog, pentalog, atd.)... Titul a podtitul ale představují pouze autorské doporučení či náznak. Jednotliví potenciální mluvčí jsou pouze naznačeni. Povětšinou souvislý text mohou inscenátoři rozdělit a realizovat na scéně, jak chtějí a s kolika herci a postavami chtějí.

Peter Handke napsal text nejprve ve francouzské verzi a poté sám převedl do němčiny.

Překlad vzniká pro připravovanou publikaci Peter Handke: Pět her, elektronicky bude k dispozici v DILIA v lednu 2013.

Saara Turunen & Alžběta Štollová

Králíček (Puputyttö, 2007)

Saara Turunen

Finsko

Překlad: Alžběta Štollová

Žánr: činohra

Obsazení: 2 muži, 5 žen

V restauraci sedí žena. Před očima jí běží obrazy.

Celý život chtěla být něčím jiným: sladká dívenka, sexy žena, atraktivní manželka. Mít někoho, koho by stálo za to milovat. Ale vždycky s ní bylo něco špatně; neví, jak být „žena, jak má být“. Hlas osudu na ni

křičí: „*Skončíš sama.*“ Zuřivé obrazy uvnitř ní vybuchují ve vize plné násilí a krve. Dnes večer buď změni svůj životní směr nebo se postavíš tváří v tvář smrti.

Hra Saara Turunen je dravý proud krvácejícího vědomí a černé reality, který ústí do hustou barvou nasáklé fresky. Ženy musejí čelit neko-nečnému tlaku, který je drtí a bodá, dětství a dospělost se taví jedno v druhé... *Králíček* nabízí množství interpretací, je to otevřený formát, který vybízí k režijní i herecké invenci.

Hra *Králíček* byla přeložena do angličtiny, němčiny, maďarštiny, slovenštiny, španělštiny, dánštiny, polštiny, italštiny a ruštiny. Kromě toho byla hra vydána v Mexiku v divadelním nakladatelství Paso de Gato. Hra byla kromě Finska inscenovaná také v Barceloně, Budapešti a Mexiku.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Broken Heart Story (2011)

Saara Turunen

Finsko

Překlad: Alžběta Štollová

Žánr: činohra

Obsazení: 2 muži, 2 ženy, kompars

“Ano, trochu jsme se pohádaly. Jako spisovatelku mě totiž zajímá politika. Píšu jen o závažných tématech, jako je kapitalismus a smrt. Měla jsem v plánu napsat stěžejní politický kus. Ale ji to vůbec nezajímalo. Jenom si kroutila vlasy. Snad chápete, že něco takového jsem nemohla akceptovat.”

Za jakých podmínek může člověk tvořit a milovat? Hlavní hrdinkou *Broken Heart Story* je cynická spisovatelka s knírkem, která ztratila svoji duši. Umělkyni bez citů a ženskosti zajímají jen velká a bezútesná témata. Ovšem bez duše, která se zdá být jejím přesným opakem, ani o těchto tématech nedokáže psát tak, aby ji to uspokojovalo. Úzkost a nedůvěra probleskuje vnitřním světem duše i spisovatelky, dokud se obě znovu nestřetnou. Ve hře rezonují faustovské, kafkovské a pygmalionské motivy, podobizna umělkyně je zároveň obrazem celé společnosti. Kdo je objektem a kdo subjektem jednání a dění? Může divadlo změnit skutečnost? Jaký význam má samostatnost bez lásky? A jaký význam má láska vykoupená ztrátou vlastní osobnosti?

Broken Heart Story je současné finské drama navazující na tradici antické tragédie (mj. aktivní přítomností sboru) a hlásící se k filmové estetice snímku *Pretty Woman* a děl Davida Lynche. Hra nabízí zajímavý pohled na gender, pop-kulturu, historii divadla a literatury. Pro text je příznačný básnický, místy naivní (a proto troufalý) jazyk a ostře se měnící nálady. *Broken Heart Story* je druhým dramatem mladé finské spisovatelky Saary Turunen. Její první hra *Králíček* (*Puputyttö*, 2007) byla přeložena do devíti jazyků.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Saara Turunen (1981)

současná finská dramatička. Turunen je známá provokativními tématy svých her: ženství, sex a umění. Její hry jsou drsné a agresivní; často spojuje pohádkovost s pop kulturou. Ve svém psaní kombinuje civilní jazyk s čistě poetickými obrazy. Její nejvýznamnější hra je *Bunny Girl* (*Králíček*). Další dramatické texty: *The Little Jesus* (2009), *Broken Heart Story* (2011). Saara Turunen byla pozvaná na mezinárodní fórum současné dramatiky Theatertreffen Berlín, fórum

mladých evropských dramatiků Neue Stücke aus Europa ve Wiesbadenu a na forum l'Obrador d'estiu de la Sala Beckett in Barcelona.

Sex, čachry a kultura pro všechny (Sexe, magouilles et culture générale, 2001)

Laurent Baffie

Francie

Překlad: Jaromír Janeček

Žánr: komedie

Obsazení: 4 (možno 5) mužů, 3 ženy

"Měl by sis už jednou provždy vtouct do hlavy, že dneska už žádná věrnost neexistuje. Televizní publikum je jedna velká děvka, kterou každé jebe! Dneska na tebe divák čeká s mačkačem v ruce a při sebemenší chybičce tě přepne. Klik a je po tobě! Seš vymazanej, hotovej, kaput! Další!"

Poněkud kontroverzní, pro naše diváky možná šokující a nepříjemná hra ze zákulisí hloupých televizních soutěží. Velké herecké příležitosti pro 4 (+1?) muže, 3 ženy a libovolný počet diváků.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Skåne (2012)

Pamela Carter

Velká Británie

Překlad: Matouš Turek

Žánr: činohra

Obsazení: 4 muži, 3 ženy

Rodiny Chrise a Siri a Malin a Kurta se spolu přáteli již dlouho. Přáteli se staly i jejich děti – třináctiletá Ingrid a jedenáctiletý Olle s patnáctiletým Perem.

Hra Pamelý Carter, která byla vybrána mezi finálové texty přehlídky Theaterreffen 2012 v Berlíně, se zabývá poměrně tradičním tématem, netradiční je na hře její forma a autorčin úhel pohledu. Skåne je hrou o manželské nevěře, kterou Carter retrospektivně. Děj rodinných peripetií se odehrává během jednoho týdne. Začíná v neděli a z každou scénou se posouvá o den nazpět. Výraznou roli v této hře hrají děti, které se zdají vnímavější a citlivější k problémům dospělých, než by se jejich rodičům mohlo zdát...

Text originálu v elektronické podobě je k dispozici v DILIA. DILIA může promptně zajistit překlad.

Žid (L'ebreo)

Giovanni Clementi

Itálie

Překlad: Alice Flemrová

Žánr: tragikomedie

Obsazení: 2 muži, 1 žena

Řím 1956, honosný byt uprostřed židovského ghetta. Marcello a Immacolata právě vypravili dceru na svatební cestu a nyní řeší své každodenní problémy majitelů nemovitostí a obchodů, jimiž se stali – jak posléze zjistíme – když na ně za války Marcellův bývalý šéf, zámožný žid, přepsal všechny svůj majetek. Dohoda tehdy zněla, že pokud přežije a vrátí se do Říma, dostane svůj majetek zpátky. Válka však dávno

skončila, žid se neukázal a Marcello s Immacolatou už téměř zapomněli, jak ke svému bohatství přišli. Alespoň to tak vypadá. Jenže pak někdo zazvoní u dveří a není to Marcellův kamarád, který se k nim chodí dívat na televizi. Zdá se, že o slovo se hlásí minulost a dávné závazky. Jenže vzdát se po tolika letech milovaného majetku je pro ně, zejména pro Immacolatu, vyloučeno. Z dávného dobrodince se rázem stane nenáviděný nepřítel. Nepřítel, kterého je třeba se zbavit. A to jednou provždy.

I přes svou konkrétní časovou a místopisnou ukotvenost hra hovoří o obecném a stále aktuálním tématu nenávisti rodící se jako důsledek pocitu viny a „špatného svědomí“, o lidské potřebě vytvářet si nepřítel, řečeno s U. Ecem. A také o nezdravé, patologické lásce k penězům. Koncentraci negativních stránek lidské povahy v ní představuje Immacolata, mamonářka a manipulátorka, která je pro záchranu svého „právoplatného“ majetku odhodlaná udělat cokoli.

Český překlad vzniká v rámci rezidenčního pobytu v Casa delle traduzioni v Římě za podpory italského festivalu současné dramatiky In Altre Parole a Institutu umění – Divadelního ústavu v Praze.

Hra se v současné době překládá.

Oběť (Victim)

Mario Fratti

USA

Překlad: Stanislava Kellnerová

Žánr: Hra o dvou dějstvích

Obsazení: 2 muži, 1 žena

Příběh se odehrává v sedmdesátých letech dvacátého století ve Spojených státech. Manžel, psychiatr, si najme svého pacienta, aby zabil jeho ženu. I když se vše zpočátku vyvíjí podle předem připraveného scénáře, má hra velmi nečekané rozuzlení. Výhodné finanční podmínky provozování.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Mučedník (Der Märtyrer, 2011)

Marius von Mayenburg

Německo

Překlad: Kateřina Bohadlová

Žánr: činohra

Obsazení: 5 mužů, 3 ženy

Benjamin Na co je sakra ta zelenina?

Roth Minulý týden jsme si povídali o nesnázích
a příležitostech sexuální orientace.

Benjamin Vůbec jsme si nepovídali. Vy jste mluvila o mužích,
kteří si navzájem strkají penis do zadku a nikdo
neví proč, my jsme k tomu neměli co dodat.

Roth Dnešní téma je antikoncepce a ochrana před
pohlavními chorobami. Každý si vezme jednu mrkev
a jeden kondom.

Benjamin Já ne.

Lydia Tohle bude trapné, paní učitelko, kluci, co jsou
pozadu, je budou nafukovat a ostatní stejně vědí,
jak na to.

Benjamin Bůh říká: „Plodte a množte se a naplňte zemi.“
Neříká: „Naplňte kondomy.“

Co by se stalo, kdyby západoevropský křesťan hlásal svou víru tak naléhavě a radikálně, jako řada podobně uvědomělých stoupenců islámu? Páchal by atentáty a obětoval se ve jménu víry?

Tyto aktuální otázky si klademe při četbě nové Mayenburgovy hry *Mučedník*, jejímž hlavním hrdinou je pubertální Benjamin, který odmítá chodit na hodiny plavání a při biologii navlékat kondom na mrkev. Matka si přeje slyšet, že jde o drogy, jiný důvod podivného chování jediného syna nepřipadá v úvahu. Učitel tělocviku v tom vidí tvrdohlavost adolescenta, učitel náboženství ho chce naverbovat pro svou farnost a ředitel školy dává vše za vinu nekompetentnímu pedagogickému sboru a bezmocně se ptá: „Proč ten kluk nemá nic na sobě?“ Z Benjaminových protestů a biblických citací však kape strach.

Mučedník je velmi aktuální hra o náboženském fanatismu, terorismu a povrchnosti dnešní společnosti napsaná ve vtipných dialozích a biblických citátech.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Lying Kind (2002)

Anthony Neilson

Velká Británie

Překlad: Alexandr Jerie

Žánr: komedie

Obsazení: 4 muži, 3 ženy

Komedie známého skotského dramatika se odehrává během vánočních svátků. Strážníci Blunt a Gobbel musí během služby na Štědrý den splnit ještě jednu nepříjemnou povinnost – zastavit se v jednom domě a starému manželskému páru oznámit hroznou novinku. Jenomže proč staříkům ničit nejen vánoční pohodu, ale možná i celý život? Možná by bylo lepší kdyby vůbec nic nevěděli...

Text originálu v elektronické podobě je k dispozici v DILIA. Hra se momentálně překládá.

Návrat (Il ritorno, 2007)

Sergio Pierattini

Itálie

Překlad: Tereza Siegllová

Žánr: činohra

Obsazení: 2 muži, 2 ženy

Mladá žena se vrací domů, do atmosféry nervozity a podráždění. Její bratr i matka sice mluví o samých banalitách, hádají se kvůli hloupostem, vzniká však dojem, že se tak snaží vyhnout něčemu podstatnějšímu. Nejde totiž o obyčejnou zdvořilostní návštěvu u rodičů: dcera se vrátila z vězení. Pomalu začneme zjišťovat, že se dostala do problémů kvůli svému životnímu partnerovi, nelegálnímu přistěhovalci, který pracoval načerno ve stavební firmě jejího otce. Matka nikdy nemůže manželovi odpustit, že on její dceru s tím mužem seznámil. Ani otec si, zdá se, nedá pokoje. V poslední době chřadne, v noci nespí a setkává se s mrtvými kamarády, se kterými bilancuje svůj dosavadní život. Jako mladý se totiž angažoval za práva pracujících, stávkoval, zatímco teď má vlastní stavební firmu a zaměstnává tam načerno přistěhovalce. Dělají to tak všichni, ale pro něho je to zrada ideálů: sám se stal vykořisťovatelem. Proto vztah své dcery vítal, chtěl si skrze něj napravit své černé svědomí a ze svého zetě učinit svého nástupce na úkor vlastního syna. Nakonec ale situace vyústila v rodinnou tragédii, která se teď návratem dcery může začít pomalu napravovat.

Il ritorno získal v sezóně 2007/2008 Premio Associazione Nazionale Critici di Teatro, Miglior Testo Italiano – Cenu Národní asociace divadelních kritiků, Nejlepší italská hra. Ve stejné divadelní sezóně byla inscenace hry nominována na Cenu Ubu za nejlepší inscenaci 2007/2008 – Spettacolo finalista Premio Ubu stagione 2007/8.

Hra byla nedávno přeložena do angličtiny a s úspěchem uvedena divadelním souborem LegalAliens Theatre Company v rámci festivalu The Camden Fringe v srpnu 2012 v londýnském divadle Etcetera.

Český překlad vzniká v rámci rezidenčního pobytu v Casa delle traduzioni v Římě za podpory italského festivalu současné dramatiky In Altre Parole a Institutu umění – Divadelního ústavu v Praze.

Text originálu v elektronické podobě je k dispozici v DILIA. Hra se v současné době překládá.

Prolomit ledy (Ma Chambre Froide, 2011)

Joël Pommerat

Francie

Překlad: Zdeněk Bartoš

Žánr: činohra

Obsazení: 5 mužů, 4 ženy

Hlavní hrdinka Estelle věří, že se lidé dokážou změnit, když se naučí správně dívat kolem sebe. Pracuje v supermarketu, jehož majitel, nesmlouvavý obchodník Blocq, zachází se svými zaměstnanci hrubě a nevybíravě. O to větší je překvapení, když se kvůli smrtelné chorobě rozhodne obchod přepsat na své zaměstnance rovným dílem spolu s dalšími třemi podniky. Na oplátku žádá nějakou formu poděkování. Estelle vymyslí, že společně s kolegy nazkouší divadelní hru, která ukáže významné okamžiky Blocqova života (a tajně doufá, že díky tomu umírající Blocq dokáže správně vidět a změnit se). Věci však nejdou tak jednoduše, obyčejní zaměstnanci se špatně vyrovnávají s pozicí movitých podnikatelů, kteří se musejí podrobit zákonům trhu, neumějí efektivně řídit své firmy, navíc nechápou Estelliny komplikované umělecké záměry. Estelle tedy musí sáhnout k velmi zvláštnímu řešení: když nejdou věci po dobrém, převlékne se za svého násilnického bratra, který přinutí ostatní spolupracovat třeba po zlém... Ve finále je však v mrazivě v řeznickém oddělení obchodu nalezen její zavražděný manžel a Estelle si není jista, zda ho nezabila ona, zda se příliš nevězila do kůže svého fiktivního sourozence.

Renomovaný dramatik a režisér Joël Pommerat je zjevným a poučeným milovníkem brechtovského divadla a brechtovských dramatických postupů. Už v motivu idealistické hrdinky, která chce konat dobro, ale naráží na lidskou

pohodlnost, nedůvěra a sobectví, a proto se „rozdvojí“ a s vypůjčenou identitou odvede potřebnou „špinavou práci“, je patrná inspirace Brechtovým *Dobrým člověkem ze Sečuanu*, nicméně hra je zasazena do zcela současných kulis a velmi dobře odráží pocity dnešních lidí. Zároveň autor do textu rafinovaně zakomponoval strukturu epického divadla – s realistickými, slovníkem a akcí místy až naturalistickými scénami se mísí citace z deníku hlavní hrdinky, který tak doplňuje její vnitřní pochody, a bizarní výjevy z jejích snů a nočních můr. To vše dohromady a k tomu příběh o zkoušení amatérského představení umožňuje zábavnou hru s divadlem a o divadle, jeho moci a účinku, a stejně tak hru s divákem, který je znejišťován a vytrhován z lineárně plynoucího, avšak velmi košatého děje. Autor používá ostré střihy a žánrově se pohybuje na hraně sociálního grotesky, thrilleru a ironického komentáře lidské povahy a dosahuje tak silného emocionálního účinku.

Inscenace hry *Prolomit ledy* (v originále *Moje mrazírna / Ma Chambre Froide*) v autorově režii se stala událostí pařížského divadla Odéon v roce 2011. Tatáž inscenace získala prestižní divadelní cenu Molière v kategorii nejlepší divadelní soubor a hra samotná cenu Molière pro nejlepšího žijícího frankofonního autora roku 2011. Českou premiéru chystá Západočeské divadlo v Chebu v režii Anny Petrželkové na březen 2013.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Třesu se (Je tremble (1), (2), 2007/2008) @

Joël Pommerat

Francie

Překlad: Michal Zahálka

Žánr: činohra

Obsazení: variabilní, nejlépe 4 ženy, 3 muži

„Dámy a pánové, dobrý večer!“ uvítá diváky v sále konferenciér – a slavnostně jim oznámí, že na závěr večera zemře. Začíná zvláště děsivý, černohumorný kabaret mezi životem a smrtí, v němž onen konferenciér a postavy z jeho života formou jakési „stand-up tragedy“ divákům sdělují

své osudy a pocity, v dialogích se scházejí a střetávají – a nad nímž nepřestává viset stín smrti.

Je tremble (1) a *Je tremble (2)* je diptych her, které napsal a v letech 2007 a 2008 v Bouffes du Nord inscenoval Joël Pommerat (1963) – jeden z nejocenenějších francouzských dramatiků střední generace, který za svou hru *Ma chambre froide* v letošním roce získal cenu Molière pro nejlepšího současného francouzsky píšícího dramatika.

Překlad hry Je tremble (1) je elektronicky k dispozici v DILIA. Text Je tremble (2) se právě překládá.

Joël Pommerat (*1963),

herec, dramatik a režisér. Když ve dvanácti letech poprvé navštívil Avignonský festival, byl tak okouzlen, že se rozhodl stát se hercem. V šestnácti letech opustil školu a živil se jako herec v regionálních divadlech. V roce 1990 inscenoval svou první hru *Le Chemin de Dakar* v Théâtre Clavel v Paříži a založil divadelní společnost Louis Brouillard Company.

V roce 2006 se jeho hry *Au monde*, *Les Marchands*, *Le Petit Chaperon rouge* představily na Avignonském festivalu. Roku 2007 inscenoval *Je tremble (1)* v Théâtre Charles Dullin v Chambéry. Mezi jeho úspěšné hry patří také *D'une seule main*, *Je tremble (2)* a *Cercles/Fiction*. V letech 2008, 2009, 2010 a 2011 byl v rámci divadelních cen Les Molières nominován v kategorii Nejlepší žijící autor francouzsky psaných her. V roce 2011 toto prestižní ocenění získal.

Enigmatické variace (Variations énigmatiques, 1996)

Eric-Emmanuel Schmitt

Francie

Překlad: Michal Lázňovský

Žánr: činohra

Obsazení: 2 muži

ABEL ZNORKO: Příšerná móda, „být vstřícný“! Člověk by se měl s kdekým očuchávat, olizovat, kňučet, podávat pac, cenit zuby... „Být vstřícný“, to je úpadek...

ERIK LARSEN: Takže vaše pověst misantropa není jen legenda. Jak dlouho už bydlíte na tomhle ostrově?

ABEL ZNORKO: Asi deset let.

ERIK LARSEN: Nenudíte se?

ABEL ZNORKO: V mé společnosti? Nikdy.

Slavný spisovatel a nositel Nobelovy ceny Abel Znorko, vyhlášený svou arogancí, žije už léta sám na vzdáleném ostrově v Norském moři. Znorko nepřijímá návštěvy a razantně odmítá všechna interview. Když jej ale osloví novinář jednoho regionálního deníku, překvapivě souhlasí. Čeká ho rozhovor o jeho zatím poslední, nejuznávanější knize „Zapřená láska“ – románu složeném z vášnivých milostných dopisů, který věnoval H.M. Koho skrývají tyto iniciály? Co dalšího spisovatel tají? A o čem všem ví novinář? Enigma – záhadu, zastřenější než se zdálo, budou postupně – s jízlivostí i odzbrojujícím citem – oba muži odkrývat.

Hru *Enigmatické variace* uvedlo v premiéře Divadlo J. K. Tyla v Plzni 10. 6. 2011.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Tektonika citů (La Tectonique des sentiments, 2008)

Eric-Emmanuel Schmitt

Francie

Překlad: Michal Lázňovský

Žánr: komedie

Obsazení: 1 muž, 4 ženy

Schmittova nejnovější hra *Tektonika citů* je přímým pokračováním tradice francouzské komedie mravů, jak ji ve vrcholné podobě reprezentují Marivaux nebo Musset. Láska, jako nejvyšší lidský cit, je tu podrobena zkoumání z dnešního úhlu pohledu, v mnohém ovšem nadčasového.

Hlavními postavami jsou Diana a Richard. Oba jsou lidé z „lepší“ pařížské společnosti, kteří už za sebou mají jistou životní zkušenost. Ona je zkušená ministerská pracovnice (to ve Francii něco znamená!), věnující se otázce ženských práv; on je úspěšný podnikatel, který se Dianu po léta pokoušel získat. Když se mu to konečně podařilo (Diana je rozvedená), nastala idyla. Jen svatbu Diana tvrdohlavě odmítá. Tak je zastihujeme na začátku hry. Vzápětí ale přichází dobrá rada Dianiny matky: vyzkoušej jeho city!

Diana naneštěstí poslechne a jak se dá očekávat, v tu chvíli se vše zhatí. Ba co víc, nastane obrat o 180 stupňů. Jako by se otevřela třináctá komnata, jako by se láska mávnutím proutku proměnila in cosí, co se podobá nenávisť. Oba někdejší milenci hrají rafinované hry, ve kterých není vždy zcela jasné, jestli jim jde o to, druhého získat, nebo ho zničit. Nicméně pouto mezi nimi trvá až do samého konce... a možná i po něm. Hra nabízí skvělé herecké příležitosti pro jednoho pohledného muže středního věku a čtyři ženy: krásku v nejlepších letech (Diana), její starou matku (vtipná glosátorka, tajně milující Richarda), a dvě pařížské prostitutky (rumunského původu), z nichž ta mladší a půvabnější se stává Richardovou milenkou, zatímco ta starší a více „od huby“ hraje roli její ctnostné matky.

Jde o komedii, která si zahrává s velmi vážnými věcmi.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Červené komety (Rote Kometen, 2005)

Bernhard Studlar, Andreas Sauter

Rakousko

Překlad: Jitka Štávová

Žánr: vánoční komedie

Obsazení: 3 muži, 4 ženy, 1 kocour

Vánoce... svátky lásky k bližnímu..., ale i každoroční shon kolem dárek, vhodné vánoční výzdoby a připálených kačen. Sestry Lilli a Bibi Krollovy, obě kolem třiceti, se již loňského roku shodly na tom, že mají dost všech těch formálních rituálů a konzumního opájení a pro příště se rozhodly k jejich bojkotu. Lépe řečeno: k nějaké revoluční vánoční akci. Zdá se však, že se o ni letos ani nijak snažit nemusí, protože souhra náhod se postará o dokonalý netradiční zmatek: ať již je to právě na 24.12. ojedinělá konstelace hvězd, vhodná ke zplození dítěte v manželství Lilli a Leopolda, který má však v tento den po firemním večírku ještě docela solidní kocovinu nebo Bibin úmysl strávit tyto Vánoce bez rodiny v Dubaji. Dověšením všeho je pak příchod Lilliných rodičů se zprávou, že byl unesen maminčin mazlíček – starý obtloustlý kocour Gustav – a jeho únosci žádají výkupné v hodnotě 10 000 euro. Tato „rodinná tragédie“ spouští řetězec vášnivých diskusí a ještě více zamotává vánoční chaos. Navíc má v únosu patrně prsty jistá banda říkájící si „Červené komety“, která po vzoru Robina Hooda dává chudým to, co předtím vzala bohatým...Rodina se tedy na Štědrý den ocitá nejen před vánoční nadílkou, ale i mnohými otázkami: Vráti se Gustav v případě zaplacení výkupného živ a zdravý? Kdo vlastně stojí za Červenými kometami? A můžou vůbec Krollovi nakonec přece jen strávit „normální“ Vánoce?

Tato bláznivá vánoční komedie Andrease Sautera a Bernharda Studlara je dalším dílem švýcarsko-rakouského dua, které bylo za svou první hru *A. je někdo jiný* oceněno v roce 2000 Kleistovou cenou pro mladé dramatiky a cenou za nejlepší radikální komedii. V listopadu 2005 měla hra úspěš-

nou premiéru v Bernu, v sezóně 2006/07 byla uvedena také v Oldenburgu a Bregenzi. Výborný tip na Vánoce!

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Bernhard Studlar

se narodil v roce 1972 ve Vídni, kde vystudoval dějiny divadla, filosofii, němčinu a žurnalistiku. V letech 1995 až 1998 působil jako dramaturg a asistent režie ve vídeňském Theater der Jugend. Následně studoval v Berlíně obor scénické psaní na Universität der Künste, kde se seznámil se švýcarským dramatikem Andreasem Sauterem. Společně pak napsali řadu divadelních her, mezi nimi i *A. je někdo jiný*, která se dočkala evropského úspěchu a za níž získali v roce 2000 Kleistovu cenu pro mladé dramatiky.

Bernhard Studlar se po studiích vrátil zpět do Vídne, kde působí dodnes a věnuje se především dramatické tvorbě. Napsal hry např. pro Deutsches Schauspielhaus Hamburg, Schauspielhaus Graz nebo vídeňský Burgtheater. Za hru *Transdanubia Dreaming* získal v roce 2001 cenu Heidelberger Stückemarkt. Od roku 2005 se společně s Hansem Escherem věnuje mezikulturnímu autorskému projektu wiener wortstaeten. Od roku 2006 působí jako patron bienále „Neue Stücke aus Europa“ ve Wiesbadenu. V rámci mezinárodního projektu „Generační ikony“ napsal Studlar pro Divadlo Letí v roce 2012 hru *iPlay*.

Andreas Sauter

se narodil v roce 1974 v Zürichu. Vystudoval učitelství pro první stupeň, ale odešel k divadlu, kde působí jako herec, autor a režisér. Studoval obor scénické psaní pod vedením dramatika Olivera Bukowského na Universität der Künste v Berlíně, kde se seznámil s rakouským dramatikem Bernhardem Studlarem. Společně pak napsali řadu divadelních her, mezi nimi i *A. je někdo jiný*, která se dočkala evropského úspěchu a za níž získali v roce 2000 Kleistovu cenu pro mladé dramatiky. V současné době žije v Berlíně a věnuje se převážně psaní rozhlasových her.

ÚSPĚŠNÉ KOMEDIE CLÉMENTA MICHELA V DILIA

Clément Michel (narozen r. 1974 v Paříži)

je současný francouzský herec, režisér, dramatik a scenárista, který na sebe upozornil hned svou první hrou *Le Carton* (*Krabice aneb Škatule, hejbejte se!*), napsanou v roce 1999 a zinscenovanou v roce 2001 (autor sám ztvárnil hlavní roli). Za deset let uvádění se hra dočkala více než tisíce repríz. Clément Michel se vedle divadelní tvorby věnuje také filmu, je autorem a režisérem několika krátkých snímků a letos v zimě přijde do francouzských kin i jeho první celovečerní dílo *Thomas Platz a un bébé* (*Thomas Platz má miminko*). Jeho nejnovější divadelní hrou je komedie *Une semaine... pas plus! (Ani o den dýl!)*.

Ani o den dýl! (Une semaine... pas plus!, 2011)

Clément Michel

Francie

Překlad: Jana Montorio Doležalová

Žánr: komedie

Obsazení: 2 muži, 1 žena

Pavel namluví své dívce Sofii, že jeho přítel Martin ztratil matku, a proto se k nim nastěhuje. Ve skutečnosti doufá, že Sofie takovou situaci neunese a odejde. Martin se nastěhuje proti své vůli s tím, že je to na týden a „ani o den dýl“. Tak tedy začíná výbušná domácnost ve třech, plná lží, nízkých přetvárek a jiných každodenních potěšení.

Hra *Ani o den dýl!* šikovně převrací klasické prvky komiky a odtud pramení její osvěžující originalita. Je tak ztřeštěná, jak se na francouzskou komedii sluší a patří.

Ani o den dýl! je čtvrtou divadelní hrou Clémenta Michela, který v ní v loňském roce opět ztvárnil jednu z hlavních rolí. Slavný pařížský kulturní týdeník *Pariscope* autora dokonce přirovnává k modernímu Feydeauovi.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Krabice aneb Škatule, hejbejte se! (Le Carton, 1999)

Clément Michel

Francie

Překlad: Jaromír Janeček

Žánr: komedie

Obsazení: 4 muži, 3 ženy

Nečekané stěhování, 7 postav jako z Feydeaua a spol., které nejsou nikdy v tu správnou chvíli na tom správném místě.

Antoina, poněkud zmateného studenta, probudí ráno jeho domácí a připomene mu, že pokud nechce přijít o kauci, musí před 13:00 vyklít byt. To je ale při nepořádku, který v něm panuje, zdánlivě zcela nemožné. Jediná šance je zavolat na pomoc kamarády, což ovšem vyvolá řadu nečekaných situací, neuvěřitelných komplikací a Antoine se předsvědčí, že největší překážkou hladkého stěhování bývají často právě přátelé, kteří mu s ním původně měli pomoci.

Úspěšná komedie *Le Carton* měla v Paříži přes 1000 repríz.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Koupačka (Le grand bain, 2009)

Clément Michel

Francie

Překlad: Jaromír Janeček

Žánr: komedie

Obsazení: 3 muži, 3 ženy

Šest přátel a jedno mimino si na prázdniny pronajmou letní byt. Ředitel reklamní agentury, kterému chybí čas, jeho milénka, které chybí dítě, spisovatel, kterému chybí inspirace, jeho ex, které chybí chlap, mladí manželé, kterým chybí spánek a mimino, kterému nechybí nic. Je léto, je horko, je vedro, je nesnesitelné vedro. Čím jiným se osvěžit, než skokem do studené vody. U domu je samozřejmě bazén, velký bazén, ale... prázdný bazén. V čem plavat, chybí-li voda? V nekonečných diskuzích, životě, komických situacích...Skočte si do vodní komedie, osvězte se při letní "Koupačce"!

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Nabízíme

Zahraniční hry nepřeložené

Our Man in Havana (2009)

Clive Francis, Graham Greene

Velká Británie

Žánr: činohra

Obsazení: 3 muži, 1 žena

Kuba 50. léta 20. stol. Špatně vydělávající prodáváč vysavačů Jim Wormold řeší velkým problémem – kde neustále brát peníze na nákladný životní styl své milované dospívající dcery? Když za ním přijdou agenti tajné britské služby, aby se stal jejich „mužem v Havaně“, Jim této nabídce nemůže odolát. Jenomže kde brát pro Brity patřičné informace, když Jim neví vůbec nic? Aby si udržel lukrativní místo, začne na Brity hrát velké divadlo s řadou neexistujících donašečů a složitých fikcí. Nakonec Jim ale zjišťuje, že jeho vymyšlené příběhy mají k pravdě daleko blíže, než si vůbec dokázal představit...

Dramatizace klasického satirického románu Grahama Greena je napsána vtipným jazykem a s řadou dynamických scén.

Text originálu v elektronické podobě je k dispozici v DILIA. DILIA může promptně zajistit překlad.

Burundanga (2011)

Jordi Galcerán

Španělsko

Žánr: komedie

Obsazení: 3 muži, 2 ženy

BURUNDANGA – víc než romantická komedie o členech ETA!

O nápoji lásky a roztodivných elixírech bylo již napsáno mnohé a kromě toho se staly i oblíbeným tématem divadelních her. Ve hře Jordiho Galcerána jde o drogu burundanga, která způsobuje pravdomluvnost, jedná se tedy o elixír pravdy moderní doby. Burundanga v Latinské Americe znamená také chaos a zmatek, kterého si v romanticko – politické komedii užijí postavy ažaž...

Všechno začne velmi všedně: Berta je těhotná a chce otestovat, zda jí byl její přítel a budoucí otec jejího dítěte Manel věrný. Její kamarádka, pracovnice farmaceutického ústavu, jí poradí, aby na přítele použila drogu burundanga, po které jí řekne pravdu. Berta její nabídku využije, ale dozví se mnohem více než potřebovala. Kromě řady záletů na sebe Manel prozradí, že je členem baskické separatistické organizace ETA a jeho spolupracovník Gorko za ním právě jede. Druhý den dovleče Gorko s Manelem do bytu dívek, které měly být tou dobou na koupališti, uneseného muže a požadují po jeho manželce vysoké výkupné. Dívky ale po šokujícím večeru zůstaly raději doma, a tak Silvia zjistí, že unesený nebožák je její strýc. Ten si z únosu pranic nedělá, protože jako bývalý člen protifrankovské organizace HERD zjišťuje, že jsou mladí teroristé zcela neschopní. Poučuje je, jak má únos vypadat a jaké už stačili udělat chyby. Silvia strýce přesvědčuje, že k teroristům nepatří. Berta se nedokáže vyrovnat s tím, že otec jejího dítěte je terorista a Gorko se nehodlá za žádných okolností vzdát. Situace se zdá být neřešitelná až do chvíle, než Gorko vypije v pivu burundangu a začne mluvit pravdu...

Burundanga je temperamentní zábavná komedie plná absurdních situací, kde zbraň je pravděpodobně to nejmenší zlo...

Španělská inscenace hry *Burundanga* byla pozvaná na mezinárodní festival Neue Stücke aus Europa 2012 do Wiesbadenu.

Text německého překladu v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Originál můžeme zprostředkovat.

Maze (2010)

Rob Handel

USA

Žánr: činohra

Obsazení: 4 muži, 4 ženy

Existují dva druhy bludišť. Bludiště, kterým se pokoušíte projít až na druhou stranu, a bludiště, kterým se pokoušíte dostat do jeho středu. Sedmnáctiletá dívka, která obnovuje svou identitu po osmi letech zajetí v příměstské suterénu. Kapela, která předělává svou vlastní písničku v post-rehabilitační post-hit a umělec-samouk, který se stává kultovním autorem díky komiksu na pokračování o patnácti tisíci stránkách.

Bludiště, jak napovídá sám název, je hlavním motivem hry, který funguje jako metafora životů postav a jejich vztahů. První provedení hry mělo velký úspěch na festivalu současné americké dramatiky JAW v Portlandu.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Dracula (2009)

Liz Lochhead

Velká Británie

Žánr: činohra

Obsazení: 5 žen, 6 mužů, příp. ženský kompars max. cca 3-4 osoby

Předloze věrný, nápaditý, vtipný i tragický divadelní přepis proslulého románu Brama Stokera. Transylvánský nemrtvý hrabě ohrožuje skupinku vzdělaných, rozumově založených Angličanů (a s nimi de facto celou západní civilizaci) nejen svou lačností po lidské krvi, ale i tím, že

zpochybňuje jejich víru v Boha, pokrok a racionalitu. Setkání s Drákulou a jeho nevěstami rovněž nabourává hrdinům jejich zažitě představy o třídění a sexuální identitě. Liz Lochhead, významná skotská básnířka a dramatička, se v *Drákulovi* soustředí, stejně jako ve svých dalších dílech, na mezilidské, zejména partnerské vztahy, a také na problematiku moci a ovládnutí. Témata jako nepřiznané sexuální touhy probublávající pod povrchem pozdně viktoriánské společnosti ovládané striktní (byť dvojí) morálkou, proměny genderových rolí na přelomu 19. a 20. století, jazyk a věda coby mocenské prostředky, nálada fin-de-siècle, v níž se setkávají pocity všobecného úpadku s hektickými nadějemi na nový začátek, obavy z technického pokroku i nadšení z něj – divadelní hra všechny tyto aspekty románů zachovává a přenáší do formy vynalézavých dialogů plných slovních hříček, v nichž Liz Lochhead tradičně exceluje. *Drákula* je textem psaným pro divadlo a s plným vědomím možností divadelního prostoru – autorka ve svých scénických poznámkách naznačuje možnosti hravé a působivé práce s prostorem a kostýmy, významný prvek hry tvoří prolínání některých postav díky tomu, že je hraji titíž herci.

Text originálu v elektronické podobě je k dispozici v DILIA. DILIA může promptně zajistit překlad.

Když jsem byla malá

Sharman Macdonald

Velká Británie

Žánr: činohra

Obsazení: 3 ženy, 1 muž

Skotsko osmdesátých let. Morag a její dvaatřicetiletá dcera Fiona se vydávají na víkendový výlet na východní pobřeží, kde před sedmnácti lety žily. Morag urputně touží po vnoučeti a dává Fioně za příklad nejlepší kamarádku z dětství Vari, nyní vyčerpanou matku čtyř dětí, kdežto intelektuálka Fiona nechce o potomkovi ani slyšet. Rozhovory točí se v kruhu, každodenní banality, staré rodinné historky, posté zopakované výtčky, křivdy a viny, o kterých se nemluví. Díky prolínání několika časových rodin se postupně odhaluje určitý

úhel pohledu na příčiny složitěho vztahu mezi Fionou a Morag. Scény z víkendu na pláži plynule přechází do výjevů z doby před sedmnácti, třidvaceti a osmadvaceti lety. Fioniny rozhovory s Vari přinášejí přináší odvážný, trefný a humorný obraz sexuálního dospívání dvou děvčátek – kuriózní spekulace o tom, jak přichází na svět děti, nácvik milostného aktu s kamarádkou či matka poučující dceru o tom, kterak si anděl Zapisovatel píše do své velké knihy černé puntíky ke jménům holčiček, které Pánbůh nacyhtal při onanii. Zájem o tematiku sexu není prvoplánový a přes veškerou otevřenost nejde o hru vulgární, neboť namísto probouzení příjemně lechtivých pocitů v obecnstvu vyvolává sex či hovory o něm smích, stud, soucit či odpor, případně vzpomínky na podobné epizody z vlastního dětství a dospívání. Všechny tři ženy, ač každá jinak, trpí pokřiveným přístupem k sexuálnímu životu: mateřství je prezentováno jako svátost, sex a požitek z něj coby hřích. Všechny postavy po něm nicméně nepokrytě prahnou, i když ještě víc nejspíš touží po lásce a funkčních rodinných vztazích. Odpovědnost rodičů vůči dětem a naopak či víra v Boha jsou důležitými tématy hry, avšak netřeba se obávat prvoplánových výkladových monologů – *Když jsem byla malá* je text postavený na přesné odporových situacích a dialogích, které jsou komické, trapné i děsivě reálné.

Text originálu v elektronické podobě je k dispozici v DILIA. DILIA může promptně zajistit překlad.

The Gospel of Wealth (2009)

Drew Pautz

Velká Británie

Žánr: činohra

Obsazení: 3 muži, 1 žena

Hra o penězích, moderní filantropii, bohatství a chudobě. Drew Pautz – vycházející autorská hvězda ve Velké Británii – pojmenoval svou hru podle známé úvahy Andrewa Carnegieho o světě bohatců, kteří jako jediní umějí s penězi zacházet, a proto mají určitou odpovědnost vůči ostatním ve formě charity. Charita jako prostředek „Laissez Faire“ a tržní ekonomiky se stává ústředním tématem hry.

Hlavními postavami jsou manželský pár Jonathan a Helen Fenceovy, kteří se rozhodnou zbavit se svého majetku ve prospěch jejich charitativní společnosti (což naoko vypadá jako mimořádný čin) a jejich syn Christopher, kterého mladík Patrice (původem Afričan) učí, jak podnikat a manageovat tak rozsáhlý podnik jako je Fenceových charitativní společnost. Pautz tímto způsobem kritizuje současnou globalizační politiku bohatých západních zemí, které pod rouškou dobročinnosti v podstatě jenom hledají odbytiště pro své podnikání. Charita tak slouží nejenom jako pokrytectví a omluva bohatství, ale stává se vlastně jeho prostředkem.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Birthday (2012)

Joe Penhall

Velká Británie

Žánr: činohra

Obsazení: 3 ženy, 1 muž

Chaosem ovládnuté londýnské porodnici Eda Lisa čekají své další dítě. Protože porod jejich prvního dítěte probíhal poměrně komplikovaně, jsou rozhodnutí tentokrát učinit cokoli, jen aby se jejich druhé dítě narodilo v pořádku.

Nejnovější hra Joea Penhalla, jenž je u nás znám např. hrou Krajina se zbraní či Plavý kůň, je napsána jako černá komedie a je smělou anatomií porodu, moderního porodnictví a jejich vlivu na mužskou a ženskou psychiku.

Hra Birthday měla premiéru v červnu 2012 na scéně londýnského The Royal Court Jerwood Theatre Downstairs.

Text originálu v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

ITALSKÉ NOVINKY V DILIA

Deník bývalého bankovního lupiče a počestné ženy (Diario di un ex rapinatore di banca e di una donna onesta)

Emanuela Giordano, Giuseppe Miraglia

Itálie

Žánr: činohra

Obsazení: 1 muž, 1 žena

Hovorna ve vězení. Proti sobě sedí muž a žena. On si odpývá desetiletý trest za bankovní loupež, ona sbírá materiál pro svou divadelní hru. On mluví tak, jak mu zobák narostl, ona má evidentně dobré vzdělání i způsoby. On vypráví o svém životě, obhazuje se, ona se snaží pochopit jeho motivace i uvažování. Prou se o vině a nemohou se shodnout. Často se hádají, navzájem si hrozí odchodem, ale zůstávají a pokračují v rozhovoru. I když jsou z naprosto odlišných světů, pomalu se mezi nimi rodí přátelství...

Text originálu v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Soft air

Angelo Londoni

Itálie

Žánr: činohra

Obsazení: 4 muži

Čtveřice mužů se v noci chystá na soft airové dobrodružství. Oblečení v uniformách a vyzbrojeni nejnovějšími zbraněmi si hodlají po práci a běžných starostech o rodinu užít pořádného adrenalinového povyražení, v němž by se zbavili svého stresu a vybili svou agresivitu. Jenže

se všechno začíná komplikovat. Od průvodce se nečekaně dozví, že protivníci (nějací Němci) budou mít k dispozici vrtulník a lovecké psy. Rozhodnou se odejít, ale bez průvodce jsou ztraceni a po hodině bloudění se ocitnou zpátky tam, odkud vyšli. V postupně narůstající nervozitě se dozvídáme o jejich výstřelcích v minulosti, rozkrývají se jejich vzájemné vztahy (manipulátor-oběť), až dojde k očekávanému střetu s německou skupinou. Jenže v závěrečné přestřelce se ukáže, že je všechno úplně jinak, z oběti se stává kat, z manipulátora bezradná lovná zvěř a místo plastových kuliček létají vzduchem ostré náboje!

Text originálu v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Rodinná tajemství (Segreti di famiglia)

Enrico Luttman

Itálie

Žánr: činohra

Obsazení: 1 muž, 1 žena

Dobře vydělávající televizní scénárista se rozhodne odejít k divadlu, za skutečným uměním a tvorbou. Premiéra je ale zrušena a on se v depresi rozjede navštívit svou maminku. Ta není z jeho příjezdu nijak zvlášť nadšená, ale syn se bohužel nedá odbýt. Po několika dnech syn matce prozradí, že je homosexuál, po několika dalších dnech se syn od sousedky dozví, že jeho matka má rakovinu, ale chce to před ním tajit. Přestože se ho matka snaží vystrnadit, rozhodne se zůstat doma a matce pomáhat. Jejich společné rozhovory se začnou točit kolem otce, který rodinu dávno opustil. Dojde na šokující přiznání i vášnivé hádky, ale nakonec se smíří nejen oni dva, ale setkají se po letech i s otcem. A když jsou všechna rodinná tajemství odhalena a vyřešena, je čas odejít...

Text originálu v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

HUDEBNÍ ODDĚLENÍ

Premiéry a užití děl

5.7. 2012

Smetanova Litomyšl

Henry Purcell:

The Fairy Queen

opera

6.7. 2012

Smetanova Litomyšl

Antonín Dvořák:

Jakobín

opera

20.7. 2012

Loketské kulturní léto

Antonín Dvořák:

RUSALKA

opera

8.9. 2012

Slezské divadlo Opava

Jára Beneš:

ULIČNÍK

opereta

22.9. 2012

Městské divadlo Brno

Jule Styne – Isabel Lennhart – Bob

Merrill:

Funny Girl

muzikál

22.9. 2012

Göteborgs Operan

Antonín Dvořák:

RUSALKA

opera

26.9. 2012
 BBC Radio 3
 Alexander Zemlinsky:
A FLORENTINE TRAGEDY
 opera

29.9. 2012
 Divadlo J.K. Tyla v Plzni
 Jára Beneš:
RŮŽE Z ARGENTINY
 opereta

Navštivte
www.dilia.cz

Nabízíme

Hudebně – dramatická díla

6. 8. 2012 zemřel v Los Angeles v Kalifornii americký skladatel židovského původu a dirigent **Marvin Hamlisch** (2.6. 1944). Jako skladatel získal prakticky všechna významná ocenění, která existují: tři Oscary, čtyři ceny Grammy, čtyři Emmy, Tony a tři Golden Globe Awards. Stal se tak jedním z pouhých jedenácti EGOTs. Dalším oceněním byla Pulitzerova cena. Muzikál **“They’re Playing Our Song”** (Song pro dva), který měl světovou premiéru na Broadwayi roku 1979, vznikl v týmové spolupráci tvůrce komedií Neila Simona a textařky Carole Bayer Sagerové.

Kouzelná flétna pro děti v aranžmá Alexandra Krampe
 Alexander Krampe ví, jak dětské uši poslouchají. Jeho úspěšnou verzi Lišky Bystroušky pro děti doplní v katalogu UE verze Kouzelné flétny pro děti. Zatímco dospělí jsou opakovaně fascinováni rozmanitostí singspielu, děti jsou především zaujaty pohádkovými prvky díla. Krampe zkrátil Kouzelnou flétnu na cca. 70 minut a připravil vhodné uspořádání pro děti ve věku 5 let a výše. Kouzelná flétna, verze pro komorní orchestr, měla premiéru v Rakousku 28.7. 2012 na festivalu v Salzburgu v provedení orchestru Ensemble der Philharmonie Salzburg. Dirigentem byl Elizabeth Fuchs a v režii Ulricha Petra.

Nová opera Georga Bemjamina „**Written on Skin**“ měla premiéru 7. července na festivalu v Aix-en-Provence. Skladatel dirigoval Mahler Chamber Orchestra v režii Katie Mitchel. Centrálním bodem v této celovečerní opeře pro 5 zpěváků a orchestr je provenzálská legenda ze 13. století, která vypráví o děsivé smrti trubadúra – vícevrstvé podobenství o omezení moci. Další provedení se uskuteční v Nederlandse Opera Amsterdam, Covent Garden London, Théâtre du Capitole Toulouse, Maggio Musicale Fiorentino, Wiener Festwochen a Munich Opera Festival.

Maometto II je jedna z méně známých oper seria Gioachina Rossiniho, která však obsahuje nádhernou hudbu a fascinující vokální role, provedena letos v létě poprvé v kritické edici Hanse Schevellise (Hans Schevellis' Critical New Edition). Základem tohoto vydání je verze z Neapole z premiéry roku 1820. Tato verze byla provedena v nové inscenaci Santa Fe Opera Festival 14. července v režii Davida Aldena a za řízení Frédérica Chaslina. Titulní roli zpíval Luca Pisaroni.

John Cage (5.9.1912, Los Angeles – 2.8. 1992, New York)
Ve středu 5. září uplynulo 100 let od narození Johna Cage. Celým jménem John Milton Cage byl americký skladatel aleatorické experimentální hudby, spisovatel a tvůrce audiovizuálního umění. Kompozici studoval u Richarda Buhlinga, Henryho Cowella a Arnolda Schönberga. U příležitosti 100. výročí narození byla uvedena česká premiéra Europea 5 v Divadle Antonína Dvořáka v Ostravě. **Europea 5** byla poslední a realizačně nejpružnější opera Johna Cage.

LITERÁRNÍ ODDĚLENÍ

Vydané knihy

ČEŠTÍ AUTOŘI

Zdeněk Mahler:
Bella Mia Flamma, Addio
Albatros Edizioni, Itálie

Ludvík Kuba:
**Čtení o Bosně
a Hercegovině,**
Rabic, Sarajevo

Josef Kolář:
**Z deníku kocoura
modroočka,**
Albatros media

Ota Pavel:
**Jak jsem potkal ryby, Smrt
krásných srdců,**
Tyto Alba, Litva

Marie Pujmanová:
**Pod křídly, Pacientka
doktora Hegla, Předtucha,**
Host

Hana Prošková:
Černé jako smola,
MOBA

Zdeněk Mahler:
Indický hlavolam,
Jota

J.A. Novotný, Zdeněk Miler:
**Krtek a Vánoce –
francouzská, anglická,
slovenská a česká verze,**
Albatros media

Miroslav Skála:
Svatební cesta do Jiljí,
 Nakladatelství XYZ

Jakub Wehrenberg,
Hynek Bočan:
Moje cesta zdivočelou zemí
aneb S čerty nebyly žerty,
 Edice České televize

Vladimír Škutina:
Český šlechtic František
Schwarzenberg,
 Garamond

Václav Vorlíček, František
Pavlíček:
Tři oříšky pro Popelku,
 Ravensburger Verlag, Německo

František Hrubín, Helena
Zmatlíková:
Paleček,
 Albatros media

František Kožík:
Kronika života a vlády
Karla IV., krále českého
a císaře římského,
 Levné knihy

Vladimír Hulpach, Karel Franta:
Pohádkové vandrování,
 Albatros media

Egon Bondy:
Nic jsem si nemyslel,
 Institut Książki, Krakov

PŘEKLADY

Emil Zola, **Věra Dvořáková:**
Člověk bestie,
 Československý spisovatel

Gerald Durrell,
Emanuela Tilschová:
O mé rodině a jiné zvířeně,
 BB/art

Gabriel Chevalier,
Jaroslav Zaorálek:
Zvonokosy,
 Euromedia Group

James Joyce, **Aloys Skoumal:**
Portrét umělce
v jinošských letech.
 Argo

Jerome Klapka Jerome,
J. Z. Novák:
Tři muži ve člunu,
 Československý spisovatel

Dick Francis, **Jaroslava**
Moserová-Davidová:
Motiv koní,
 Euromedia Group

James George Frazer,
Erich Herold, Věra
Štovičková-Heroldová:
Zlatá ratolest,
 Levné knihy

Lion Feuchtwanger,
Valter Feldstein:
Synové,
 Euromedia Group

Peyo, **Tomáš Vondrovic:**
Šmoulí olympiáda,
 Albatros media

Patrik Süskind, **Rudolf Toman,**
Jitka Tomanová:
Holub,
 Garamond

Ernest Kolowrat, **Adriena**
Borovičková:
Zpověď lehkovážného
šlechtice,
 Garamond

Raymond Chandler,
Vlasta Dvořáčková:
Práskač,
 Garamond

Jorgen Clevin, **Božena**
Köllnová-Ehrmannová:
Jakub a Jáchym zachránci,
 Artur

Nabízíme

LITERATURA

Vladimír Krajina, Hrdina druhé světové války a ekologický průkopník

Jan Drábek

Biografie

Mírumilovný botanik, který měl ze všeho nejradši své pracovní výlety do Tater, se v roce 1939 přidal k odboji a brzy se stal jedním z jeho vedoucích činitelů. Následovaly neuvěřitelné úniky gestapu, zatím co kolem dvaceti tisíc depeší bylo jeho skupinou odesláno do Londýna. Mezi nimi ty, které Spojence informovaly o plánované invazi Balkánu a Sovětského svazu. Hned v únoru 1948 Krajina co člen parlamentu a generální sekretář nejsilnější demokratické strany uprchl na lyžích do Německa. Emigroval se svou rodinou do Kanady, stal se profesorem na Univerzitě Britské Kolumbie, kde brzy zahájil boj proti tzv. dřevařským baronům, kteří tehdy plenili provinční lesy. Jako zastánce udržování provinčního přírodního bohatství nejprve se svými studenty zevrubně zmapoval ekologické regiony Britské Kolumbie, a poté se stal otcem programu pro zřízení provinčních ekologických rezervací – ideje, která byla brzy převzata po celé Kanadě. Byl vyznamenán Řádem Kanady a když se po jedenačtyřiceti letech triumfálně vrátil do Československa, byl vyznamenán prezidentem Havlem Řádem Bílého lva.

Zemřel ve Vancouveru v roce 1993. Je pohřben na Vyšehradě, zatím co na průčelí Botanického ústavu v Praze visí obrovská deska s jeho podobiznou a nápisem Botanik, Politik, Národní hrdina.

Kniha *Vladimír Krajina, World War II. Hero and Ecology Pioneer*, byla na podzim 2012 vydaná nakladatelstvím Ronsdale Press ve Vancouveru. Má 200 stránek s četnými fotografiemi.

Lektorský výtisk v anglickém jazyce můžeme zajistit.

Kdo jsi, že okupuješ můj svět svou nepřítomností?

Vladimír Oravský

sci-fi

Děj přibližně 250-ti stránkové knihy se odehrává ve Švédsku okolo roku 2070. Hlavní postava Sidonie se touží dozvědět, kdo je jejím otcem. Sidonie podnikne všechno, aby informaci zjistila, až se hlavním „podezřelým“ stane ministerský předseda. Ten jí však dá jen odmítavou odpověď. Sidonie se rozhodne stát se farářem, aby dostala místo v ústavu, kde podle zákona musí všichni 66-letí občané ukončit během krásné ceremonie svůj život. Tak Sidonie pozná svého otce, kterého unese. Sidoniin otec se však při útěku zraní, proto nemůže se Sidonií vůbec komunikovat. Sidonie svého otce vyléčí a naučí ho znovu mluvit. Mezitím je oba hledá policie, ale naštěstí se dostanou na přísně střeženou hranici Evropské unie. Po celou dobu probíhá mezi otcem a dcerou rozhovor, a ona se dozvídá třeba i o paralelních, bohatých světech, o který vědí jen nejvyšší představitelé Evropské unie.

Rozhovory jsou často komické, ale autor se v knize zabývá i filozoficko-náboženskými otázkami jako *Co je život a kdy vlastně vzniká? Existují absolutní pravdy? Zná člověk dobře sebe, své rodiče, svou vlast?*

Lektorský výtisk v elektronické podobě ve švédštině můžeme zajistit.

Od Astrid po Lindgrenovou

Vladimír Oravský

román faktu

Astrid, rozená Ericsson, žije v malém městečku Vimmerby. Už v osmnácti letech Astrid otěhotní se svým ženatým zaměstnavatelem, který je starší než její otec. Protože se děj odehrává v roce 1926, není se čemu divit, když otec vyhodí svou dceru z domu. Astrid porodí svého syna v Kodani a nechá ho tam v opatrovnictví. Sama se odstěhuje do Stockholmu, kde se chce nechat vyučit sekretářkou. Tam potkává Saru Stinu Hedberg, později světoznámou divu s uměleckým jménem Zarah Leander. Obě začnou pracovat ve firmě, kterou vlastní pan Lindfors. Pro časté návštěvy syna v Kodani pan Lindfors Astrid brzy ze zaměstnání vyhodí. Nové místo dostane Astrid u pana Lindgrena, který se do ní zamiluje a ona přijme jeho jméno.

Dílo je psané jako román faktu – veškeré historické informace jsou rešeršované a pravdivé. Mnohé události jsou inspirovány knihami Astrid Lindgrenové.

Kniha má rozsah cca. 114 stran, rukopis můžeme poskytnout v elektronické podobě v angličtině, němčině, holandštině, polštině, dánštině a švédštině. Přesně v tolika jazykových verzích byla kniha dosud vydána.

Vždy se vracím k tobě

Vladimír Oravský

román faktu

Vždy se vracím k tobě je román o životě a smrti Marie Antoinette. Děj začíná v dubnu roku 1770, kdy Marie Antoinette opouští svou matku Marii Terezií, a končí v říjnu 1793 jejím zavražděním. Mezi těmato dvěma daty se Marie Antoinetta setkává se spoustou známých osobností – např. se švédským králem Gustavem III., autorem trilogie o Figaroví, Pierrem-Augustinem Canonem de Beaumarchais, Giacomo Casanovou, markýzem de Sade atd.

Kniha je psána poutavým jazykem a některými kritiky byla vyhodnocena jako jedna z pěti nejlepších knih vydaných ve Švédsku v roce 2008. Dílo nabízí také mnoho erotiky, a to nejen v kapitolách se Sadem a Casanovou. Události popisované v knize se buď skutečně staly, nebo se alespoň předpokládá, že se tak mohly stát.

Lektorský výtisk ve švédštině můžeme zajistit.

AAAHR!!!

Vladimír Oravský

literatura pro děti a mládež

Kniha vznikla podle stejnojmenné divadelní hry, která se bude v sezoně 2012/2013 uvádět v Bratislavě. Alegorický příběh vypráví o barevném exotickém ptáčkovi, který se snaží najít svůj domov a své místo mezi ostatními ptáky. AAAHR!!! pojednává o touze najít své místo ve společnosti, o přehnaném a někdy sebedestruktivním snažení začlenit se do kolektivu za každou cenu, o snaze být někým, kým nemůžeme být, ale také o potřebě najít svou vlastní identitu a být sám sebou. Ptáček se postupně setkává se Slepici, Kachnou, Orlem a nakonec s Ptačicí. Veliká touha se někam začlenit nejprve donutí Ptáčka vytrhat si pera ze svého překrásného barevného ocasu, aby se zavděčil Slepici, které se jeho ocas nelíbí a přijde jí zbytečný. Poté se při setkání s Kachnou pokouší plavat jako vodní pták, což se mu nedaří a ztratí přitom o něco víc ze svého perí. Nakonec se setkává s Orlem a i přes značnou nechuť se pokouší jíst maso, aby z něj byl správný dravec. Když se pak pokusí bojovat s letadly, Orlovými páchnoucími a namyšlenými nepřáteli, skutálí se ze skály, protože už přišel téměř o všechno perí a neumí létat. Na scénu přichází Ptačice, aby zde našla Ptáčka, jak sedí, vypelichaný a pomlácený, a běduje nad svým osudem. Ptačice vrátí Ptáčkovi popadané perí, vrátí mu ztracenou sebe-důvěru, aby si pak oba mohli vybudovat hnízdo a založit ptačí rodinu.

Lektorský výtisk můžeme zajistit.

Vladimír Oravský (*22. ledna 1947, Československo)

je švédský spisovatel, dramatik, filmový a divadelní režisér, narozený na Slovensku. Napsal přes čtyřicet knih a přibližně stejný počet divadelních her a filmových scénářů.

www.dilia.cz

NAVŠTIVTE nové
webové stránky DILIA!

vše důležité pro autory, překladatele
a nositele autorských práv
čeští a zahraniční dramatici
nové hry, nové překlady zahraničních titulů
autorskoprávní servis
aktuální informace o divadle, literatuře, hudbě a m.

MEDIÁLNÍ ODDĚLENÍ

Mediální oddělení poskytuje služby pro autory/nositelé práva zejména tak, že je zastupuje při sjednávání smluv o dílo a smluv licenčních v oblasti audiovizí. Jedná se zejména o distribuční (kinové) filmy, televizní inscenace a seriály, rozhlasové hry a další autorská díla, která jsou vysílána především Český rozhlasem, nahrané DVD nosiče, reklamy, audio záznamy a v neposlední řadě zvukově obrazové záznamy divadelních inscenací. Pro oblast audiovizí mediální oddělení zajišťuje též práva zahraničních autorů z evropského a zahraničního teritoria. Níže uvedené je pouhým výběrem audiovizuálních děl a jejich autorů, které v nedávné minulosti DILIA zastoupila:

CELOVEČERNÍ FILMY:

Signál

scénář: **Marek Epstein**

premiéra v kinech 16.2.2012

Ve stínu

scénář: **Marek Epstein**

premiéra v kinech 13.9.2012

Sukničkáři

kamera: **Jaromír Šofr**

kostýmy: **Sylva**

Hanáková – Žimulová

dotočeno srpen 2012, předpokládána premiéra první polovina roku 2013

Babovřesky

režie + spolaautor scénáře:

Zdeněk Troška

spolaautor scénáře: **Marek Kališ**

kamera: **Ervín Sanders**

dotočeno červenec 2012, předpokládána premiéra únor 2013

Revival

režie + scénář: **Alice Nellis**
 kostýmy: **Katarína Hollá**
 natáčí se, předpokládaná premiéra
 v roce 2013

TELEVIZNÍ FILM

Posel

režie: **Vladimír Michálek**
 scénář: **Marek Epstein**
 premiéra v České televizi říjen 2012

ZÁZNAM DIVADELNÍHO PŘEDSTAVENÍ

Jak se Vám líbí

Záznam divadelního představení
 Jihočeského divadla v Českých
 Budějovicích
 režie + spoluautor úpravy:
David Radok
 překlad: **Martin Hilský**
 premiéra v České televizi
 29.9.2012

SERIÁLY

Zdivočelá země – IV. řada:

spoluautor scénáře:
Jiří Stránský
 premiéra v České televizi
 od září 2012

Gymp s (r)učením omezeným – I. a II. řada

scénář: **Jitka Bártů**
 a **Kateřina Bártů** (I. řada)
 režie: **Jiří Chlumský**
 premiéra v televizi NOVA
 od září 2012

Cyril a Metoděj – Apoštolé Slovanů

režie – **Petr Nikolajev**
 architekt – **Martin Stránský**
 kostýmy – **Marianna Stránská**
 první české čtyřdílne historické
 doku-drama, předpokládaná pre-
 miéra v roce 2013

Něco málo informací o režiséru a scenáristovi Zdeňku Troškovi:

Zdeněk Troška natočil za svůj život přes dvě desítky filmů, a to jak pro dospělé, tak pro děti. Patrně si každý při vyslovení jeho jména vybaví takové tituly jako *Bota jménem Melichar*, *Slunce, seno, ...*, *Princezna ze mlejna*.

V této souvislosti je nutno zdůraznit, že pan Troška je režisérem nejen filmovým, ale také divadelním. Ve Státní opeře Praha byla v roce 2004 uvedena v jeho režii Bizetova *Carmen*, v roce 2011 měla na stejné scéně premiéru Dvořákova *Rusalka*.

K jeho nejnovějším filmům patří *Doktor od jezera hrochů*, *Čertova nevěsta* a *Babovřesky*. Jak v případě divadelní režie, tak v případě posledních jmenovaných filmů DILIA Zdeňka Trošku zastupovala.

REJSTŘÍK

ČESKÉ HRY

Gabriela Alexová – Lúzri
 Gabriela Alexová – Nočný popcorn
 Anica Jenski – Mé soukromé ticho
 Anica Jenski – Mlč, Jobe, mlč
 Anica Jenski – Neseš ji dítě
 Benjamin Kuras – Nikdy nekončí
 Benjamin Kuras – Páteční vražda
 Benjamin Kuras – Popeleční večere
 Benjamin Kuras – Ruský salát
 Benjamin Kuras – Sebeklamy
 Vlastimil Peška – Hnízdečko a šunkofleky (2012)
 Vladimír Zajíc – Dostavník do Lordsburgu
 Vladimír Zajíc – Poslední Vojtěchova mise 4,6
 Vladimír Zajíc – XIII. Apoštol 4, 6
 Jan Forejt – Jak Madlenka ke štěstí přišla
 Jan Forejt – Kdo je hloupější?
 Jan Forejt – Košíkářka a kouzelná píšťalka
 Jan Forejt – O Nesytovi
 Jan Forejt – Vodnická pohádka
 Vlastimil Peška – Sněhurka a sedm trpaslíků (2012)
 Vladimír Zajíc – Hrnečku, vař!
 Vladimír Zajíc – Kocour v botách
 Vladimír Zajíc – Modrá čarodějka aneb Čarodějná škola
 Vladimír Zajíc – O Smolíčkovi

ZAHRANIČNÍ PŘELOŽENÉ

Peter Handke – Přes vesnice (Über die Dörfer, 1981)
 Peter Handke – Hra o ptaní aneb Cesta do Sonorní země
 (Das Spiel vom Fragen oder
 Die Reise zum sonoren Land, 1989)
 Peter Handke – Proč kuchyň? (Warum eine Küche)
 Saara Turunen – Králíček (Puputyttö, 2007)
 Saara Turunen – Broken Heart Story (2011)
 Laurent Baffie – Sex, čachry a kultura pro všechny
 (Sexe, magouilles et culture générale, 2001)
 Pamela Carter – Skâne (2012)
 Giovanni Clementi – Žid (Lebreo)
 Mario Fratti – Obět (Victim)
 Marius von Mayenburg – Mučedník (Der Märtyrer, 2011)
 Anthony Neilson – Lying Kind (2002)
 Sergio Pierattini – Návrat (Il ritorno, 2007)
 Joël Pommerat – Prolomit ledy (Ma Chambre Froide, 2011)
 Joël Pommerat – Třesu se (Je tremble (1), (2), 2007/2008)
 Eric-Emmanuel Schmitt – Enigmatické variace (Variations
 énigmatiques, 1996)
 Eric-Emmanuel Schmitt – Tektonika citů (La Tectonique des
 sentiments, 2008)
 Bernhard Studlar, Andreas Sauter – Červené komety
 (Rote Kometen, 2005)
 Clément Michel – Ani o den dýl!
 (Une semaine... pas plus!, 2011)
 Clément Michel – Krabice aneb Škatule, hejbejte se!
 (Le Carton, 1999)
 Clément Michel – Koupačka (Le grand bain, 2009)

ZAHRANIČNÍ NEPŘELOŽENÉ

Clive Francis,
 Graham Greene – Our Man in Havana (2009)
 Jordi Galcerán – Burundanga (2011)
 Rob Handel – Maze (2010)
 Liz Lochhead – Dracula (2009)
 Sharman Macdonald – Když jsem byla malá
 Drew Paut – The Gospel of Wealth (2009)
 Joe Penhall – Birthday (2012)
 Emanuela Giordano,
 Giuseppe Miraglia – Deník bývalého bankovního lupiče
 a počestné ženy (Diario di un ex rapi-
 natore di banca e di una donna onesta)
 Angelo Londoni – Soft air
 Enrico Luttman – Rodinná tajemství
 (Segreti di famiglia)

DILIA vyhlašuje

Divadelní grant DILIA na rok 2013

Divadelní grant DILIA je určen k podpoře činoherních inscenačních projektů studentů uměleckých škol a filozofických fakult s důrazem na současnou českou i zahraniční dramaturgii a původní tvorbu.

Divadelní grant DILIA je určen k podpoře studentských činoherních projektů. Žadateli mohou být studenti vysokých uměleckých škol (DiFA JAMU Brno, DAMU Praha) a filozofických fakult (FF MU Brno, FF UK Praha, FF UP Olomouc, FPF SU Opava – obor kulturní dramaturgie).

Studentským projektem se rozumí takový projekt, jehož hlavní inscenační tým (režie, scénografie, úprava atd.) je tvořen pouze studenty.

Podpora bude udělena pouze projektům jako scénická čtení a inscenace původních českých textů či dosud neuvedených překladů zahraničních her. Jedním z předpokladů úspěchu žádosti je ošetření autorských práv spojených s daným projektem prostřednictvím DILIA.

Uzávěrka podání žádostí o grant DILIA je 15. prosince 2012.

Více informací na www.dilia.cz/granty.

ZOJA: Prišiel si pozrieť mamu?
BRUNO: Prišiel som si po veci. Ako sa má?
ZOJA: Má depku. A chýba jej muž. Kedy umrel?
BRUNO: Neumrel. Je u môjho brata.
ZOJA: Počkaj. Ona má dvoch synov a muža?
BRUNO: Máš s tým nejaký problém?
ZOJA: Ona tu trčí sama a pritom má v meste muža a dvoch synov?
BRUNO: Daj si pohov, mladá.
(...)

ZOJA: Ste lúzri. Čistokrvní lúzri.

(Gabriela Alexová: Lúzri)

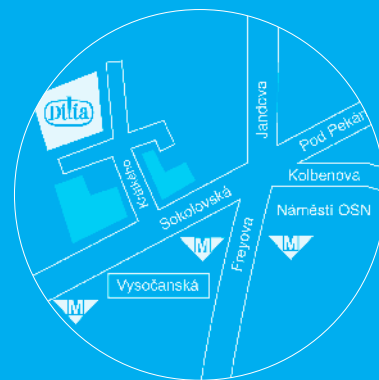

**divadelní, literární,
audiovizuální agentura**

občanské sdružení

Krátkého 1,

190 03 Praha 9 – Vysočany

Kudy k nám:

Metrem B na stanici „Vysočanská“, poté cca 3 min. směrem za ČSOB (platí pro oba východy z metra). U stanice metra jsou zastávky mnoha autobusů a tramvají. V přízemí naší budovy se nachází restaurace, na budově je velký nápis DILIA.